3. Ekonomický vývoj

Ekonomický vývoj po roce 2019 významně ovlivnila nejprve pandemie koronaviru a následně válka na Ukrajině.

Ekonomický vývoj v posledních pěti letech byl ovlivněn dvěma závažnými událostmi. První byla pandemie koronaviru v letech 2020 a 2021. Reakce na ni vyústila v globální sociální a ekonomické oslabení, včetně propadu ekonomiky (recese). Jev, který dopadl na všechny sektory ekonomiky, je označován jako pandemická krize. Podniky čelily narušení dodavatelských řetězců a nedostatku pracovníků. Pozitivním dopadem, který přineslo narušení provozu průmyslových podniků a omezení cestování (zejména leteckého provozu), bylo menší znečištění ovzduší. Druhým významným faktorem ovlivňujícím fungování národního hospodářství se stala válka na Ukrajině, která započala v únoru 2022. V souvislosti s ní došlo k růstu cen paliv a energií, přerušení dodavatelských řetězců a z pohledu cestovního ruchu ke změně ve struktuře zahraničních hostů, kdy ubylo hostů z Ruska a zároveň se zvýšil počet nerezidentů z Ukrajiny.

Makroekonomický rámec[1]

Z dlouhodobého pohledu poznamenala českou ekonomiku krize z let 2009-2013, pandemická krize v roce 2020 a zejména počáteční fáze války na Ukrajině v roce 2022.

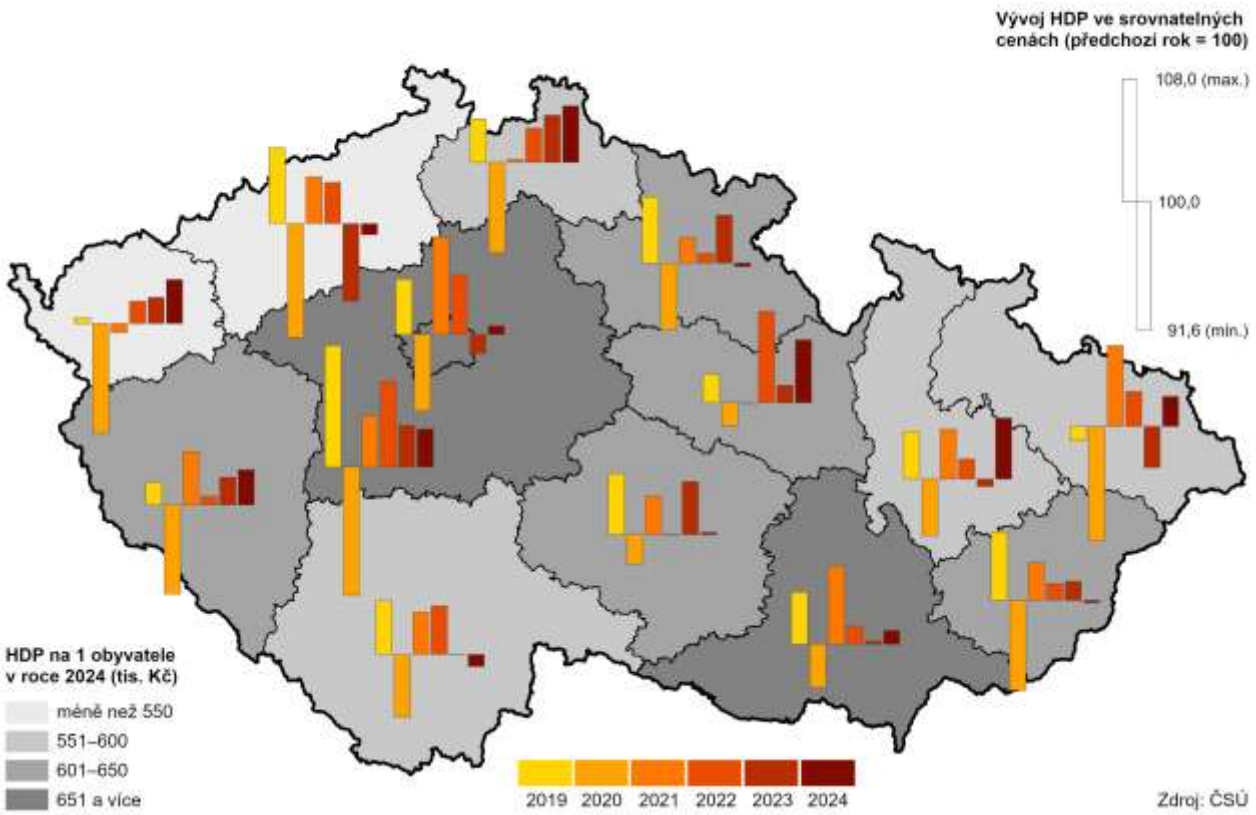
Dlouhodobý ekonomický vývoj v Česku po roce 2000 poznamenala vleklá hospodářská krize, která započala v roce 2009 hlubokým propadem HDP a trvala do roku 2013. V Praze došlo v roce 2009 k meziročnímu poklesu HDP ve srovnatelných cenách o 5,7 %. Podobný scénář se odehrál ve všech krajích České republiky s výjimkou Ústeckého, kde se pokles HDP projevil až o rok později. Regionální hrubý domácí produkt vypovídá o ekonomické výkonnosti na daném území. Situace v Česku souvisela s celosvětovou ekonomickou krizí – tzv. Velkou recesí. Toto období všeobecného ekonomického poklesu bylo zaznamenáno na světových trzích přibližně v průběhu let 2007-2015. Následující období oživení ekonomiky skončilo s rokem 2019, kdy v Praze, stejně jako v Česku, meziročně vzrostl hrubý domácí produkt ve srovnatelných cenách o 3,6 %. Jediným krajem, kde regionální HDP v roce 2019 poklesl, byl kraj Moravskoslezský (-1 %). V roce 2020 se naplno projevila pandemická krize a HDP meziročně poklesl ve všech krajích, v hlavním městě o 5 % (v Česku o 5,3 %). V některých krajích poklesl HDP v roce 2020 ještě výrazněji než v roce 2009. V následujících letech měla na ekonomiku zásadní vliv válka na Ukrajině, energetická krize, vysoká inflace a pokles reálné spotřeby. HDP ve stálých cenách v Praze v letech 2021 a 2022 rostl, ale v roce 2023 došlo k jeho poklesu o 1,2 % a v roce 2024 stagnoval.

V Praze byl v roce 2024 vytvořen HDP v běžných cenách ve výši 2 175,3 mld. Kč. Na HDP Česka se podílel 27 %.

V Praze byl v roce 2024 vytvořen hrubý domácí produkt v běžných cenách ve výši 2 175,3 mld. Kč a meziročně se zvýšil o 81,7 mld. Kč (3,9 %). HDP v běžných cenách rostl v období 2021-24 nepřetržitě ve všech krajích. Na tvorbě hrubého domácího produktu Česka se Praha v roce 2024 podílela 27 %. Podobných výsledků dosáhla i v posledních pěti letech, historicky nejvyššího podílu – 27,7 % – docílila v roce 2022. V dlouhodobém pohledu se podíl Prahy postupně zvyšoval z 22,5 % v roce 2000 na 27 % v roce 2024. Podíl hlavního města na HDP Česka je mezi kraji trvale bezkonkurenčně nejvyšší. V roce 2024 měly druhý a třetí nejvyšší podíl na republikovém HDP tradičně kraje Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský (10,9 %).

[1] Makroekonomická data za rok 2024 vycházejí z notifikační verze ročních národních účtů, údaje za roky 2022 a 2023 z verze semi-definitivní.

Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024

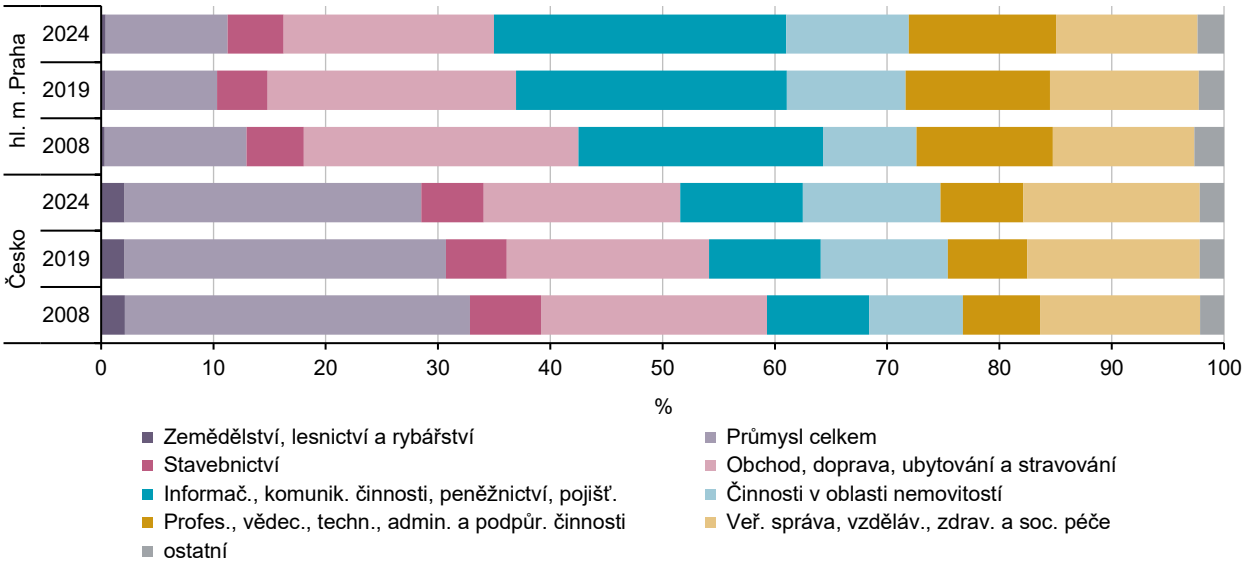

Regionální hrubá přidaná hodnota v Praze v roce 2024 vzrostla o 3,2 %. V její struktuře má dominantní postavení terciární sektor, stále narůstá význam informačních a komunikačních činností.

Hrubá přidaná hodnota (uváděná v běžných cenách) představuje nově vytvořenou hodnotu, kterou získávají institucionální jednotky z používání svých výrobních kapacit. Stanoví se jako rozdíl mezi celkovou produkcí a mezi spotřebou jednotlivých odvětví regionu. Hrubá přidaná hodnota dosáhla v Praze v roce 2024 výše 1 985,7 mld. Kč, na celorepublikové hrubé přidané hodnotě se podílela 27 %. Meziročně se zvýšila o 62,4 mld. Kč (3,2 %). V dlouhodobém vývoji od r. 2000 HPH každoročně vzrůstala s výjimkou krizových let 2009, 2011 a pandemického roku 2020. Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v hlavním městě a v ostatních krajích se výrazně liší. Dominantní postavení má v Praze terciární sektor, jehož podíl na HPH hlavního města již od roku 2000 přesahuje 80 %, v letech 2019 a 2021 překonal dokonce 85 % a v roce 2024 dosáhl na 83,7 %. Podíl sekundárního sektoru na HPH je v Praze přibližně poloviční v porovnání s Českem. V roce 2000 se podílel na pražské HPH 18 % a v průběhu let s menšími výkyvy postupně poklesl na 15,8 % v roce 2024. Dlouhodobě nejnižší ze všech krajů je v metropoli podíl zemědělství, lesnictví a rybářství (0,4 % na HPH). Detailnější pohled na sekundární sektor ukazuje, že pražský podíl průmyslu – 10,9 % na HPH v roce 2024 – byl nejnižší ze všech krajů (u 11 krajů přesáhl 30 %). Podíl stavebnictví ve výši 5 % se v Praze nijak výrazně neodlišuje od ostatních krajů. Z terciárního sektoru se na pražské HPH nejvyšší měrou podílí obchod, doprava, ubytování a pohostinství (18,7 % v roce 2024), informační a komunikační činnosti (16,6 %) a profesní, vědecké, technické a administrativní činnosti (13,1 %). Podíl skupiny služeb obchod, doprava, ubytování a pohostinství od roku 2020 výrazně poklesl z 29,7 % na současných 18,7 %. Význam skupiny informačních a komunikačních činností pro celkovou HPH Prahy naopak stále narůstá z 10,5 % v roce 2000 na 16,6 % v roce 2024. Nejblíže Praze má v tomto směru Jihomoravský kraj (podíl informačních a komunikačních činností na HPH regionu – 9,2 % v r. 2024). V absolutních číslech se celková HPH v Praze

od roku 2000 do roku 2024 více než zčtyřnásobila. V případě informačních a komunikačních činností dosáhla v roce 2024 na 330,4 mld. Kč, což je cca 6,5krát více než v roce 2000.

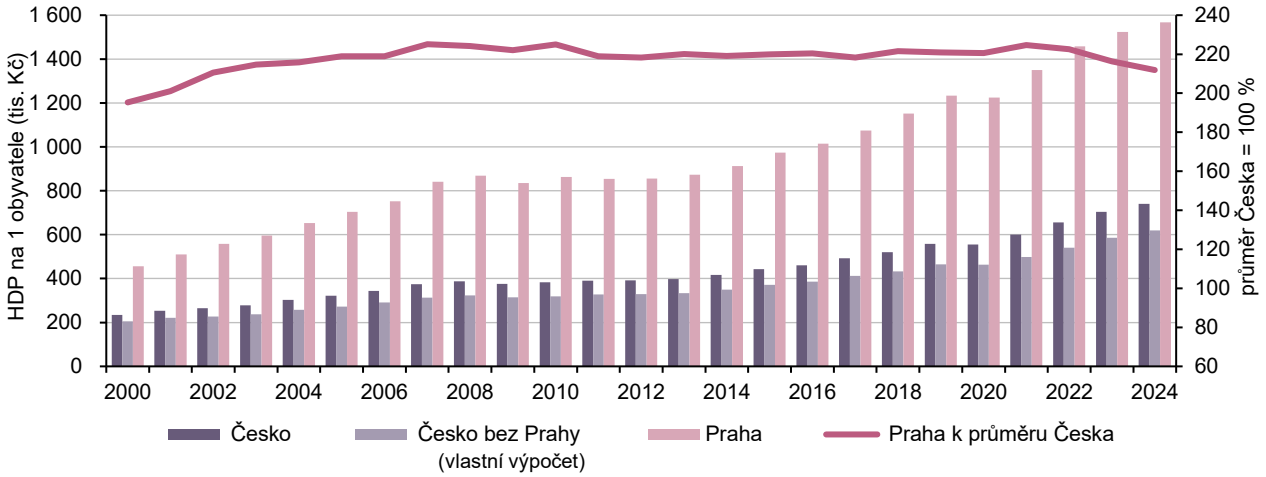
Graf 3.1 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Praze a Česku

Podíl terciárního sektoru na HPH narůstá v celém Česku.

Význam terciárního sektoru obecně postupně narůstá v celém Česku, i když data za hlavní město značně zvyšují podíl terciárního sektoru ve struktuře HPH Česka jako celku. Bezmála 70% podíly terciárního sektoru na HPH měly v roce 2024 kraje Karlovarský a Jihomoravský, pouze 52,5% Kraj Vysočina. Sekundární sektor se v šesti krajích podílel na regionální HPH více než 40 %, nejvíce ve Zlínském kraji (44,6 %). Primární sektor měl nejvyšší podíly v Kraji Vysočina (5,3 %) a Jihočeském kraji (4,3 %).

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Praze a Česku

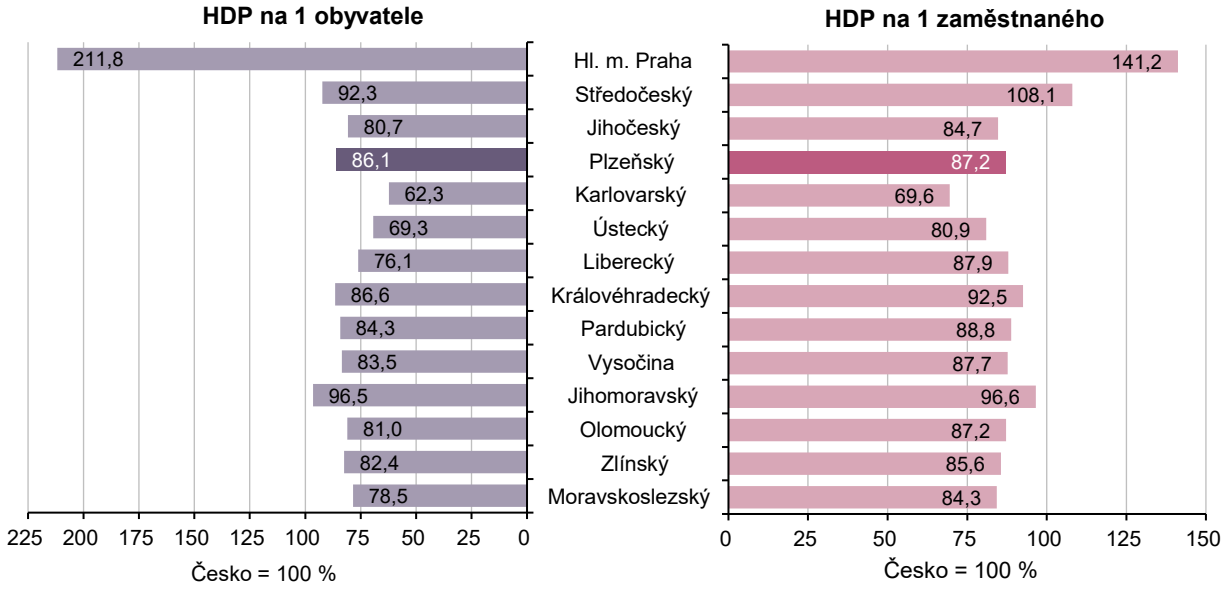

Praha svým HDP na obyvatele převyšuje republikový průměr každoročně více než dvakrát již od r. 2001.

Základním ukazatelem pro regionální srovnání je hrubý domácí produkt na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 na hodnotu 1,57 mil. Kč. Praha svým HDP na obyvatele převyšuje republikový průměr již od roku 2001 každoročně více než dvakrát. I v roce 2024 byla Praha jediným krajem, který celorepublikovou hodnotu

přesáhl. Z ostatních regionů se jí nejvíce přibližovaly kraje Jihomoravský (96,5 % průměru Česka) a Středočeský (92,3 %). HDP na obyvatele získáme, když produkt dělíme počtem obyvatel bydlících na daném území. Ukazatel se doplňuje přepočtem HDP na 1 zaměstnaného, který zohledňuje počet osob, které produkt vytvořily. V Praze je zaměstnáno i velké množství osob z jiných krajů (především ze sousedního Středočeského regionu). Při porovnání krajů podle HDP na 1 zaměstnaného již Praha nemá takovou převahu. Republikovou produktivitu práce kromě hlavního města dlouhodobě převyšuje i Středočeský kraj.

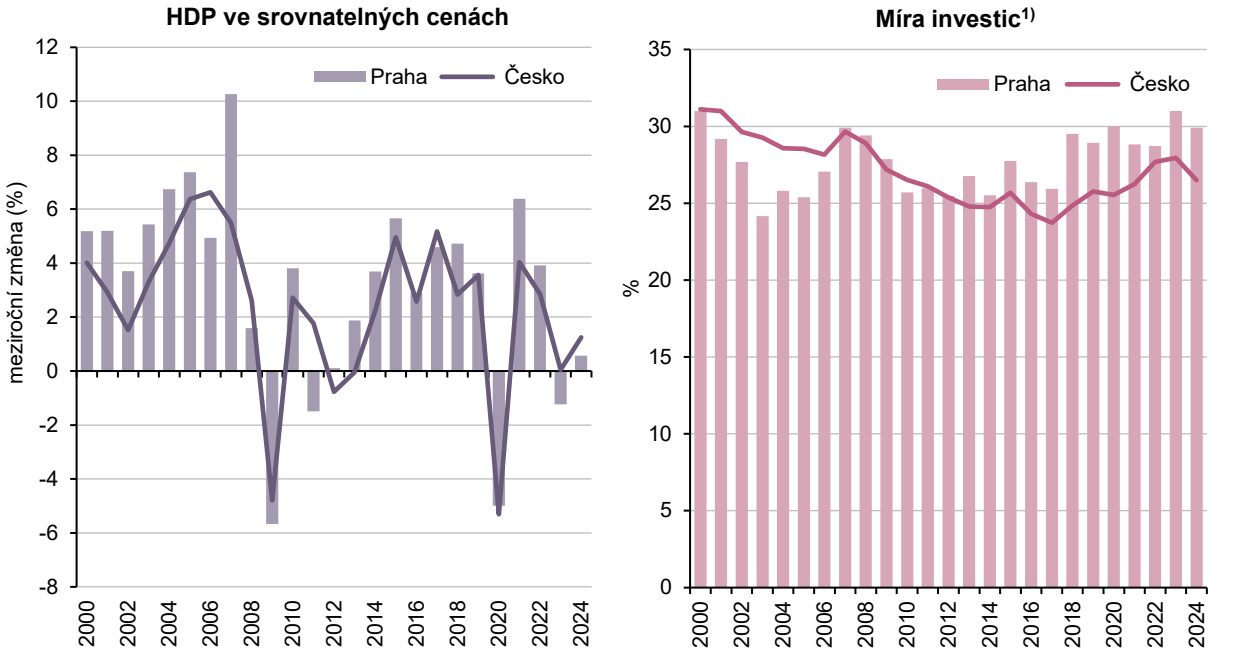
Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného podle krajů v roce 2024

Čistý disponibilní důchod na obyvatele v roce 2024 v Praze převyšoval průměr Česka o 32,2 %.

Čistý disponibilní důchod domácností (ČDDD) se využívá pro hodnocení úrovně materiálního bohatství domácností trvale bydlících v jednotlivých regionech a udává se v běžných cenách. Čistý disponibilní důchod je hodnotou, kterou mají domácnosti k dispozici ke spotřebě, investicím nebo úsporám. Hrubý domácí produkt (HDP) je peněžním vyjádřením celkové hodnoty statků a služeb nově vytvořených v daném období na určitém území. Používá se pro stanovení výkonnosti ekonomiky. Celkový objem ČDDD dosáhl v Praze v roce 2024 na 732,9 mld. Kč, na jednoho obyvatele připadalo 528,3 tis. Kč. Při porovnání hrubého domácího produktu na obyvatele s čistým disponibilním důchodem na obyvatele je patrné, že Praha sice v porovnání s ostatními kraji dosahuje nadprůměrných hodnot v obou ukazatelích, ale hodnoty se výrazně liší. Zatímco rozdíl mezi ekonomickou výkonností Prahy a ostatních krajů je velmi vysoký, rozdíly v čistém disponibilním důchodu jsou menší. HDP na obyvatele v Praze přesáhnul v roce 2024 celorepublikový průměr více než dvakrát, čistý disponibilní důchod na obyvatele převyšoval průměr Česka o 32,2 %. Nad celorepublikovým průměrem ČDDD byl ještě kraj Středočeský (+7,9 %). Na druhém konci žebříčku s více než 10% ztrátou na celorepublikový průměr se umístily kraje Ústecký, Karlovarský, Moravskoslezský a Olomoucký. Nejmarkantněji přesahoval ČDDD v Praze republikový průměr v letech 2003 a 2017 (o 37,7 %), nejmenší rozdíl byl patrný v roce 2023 (+25,9 %).

Graf 3.4 Hrubý domácí produkt a míra investic v Praze a Česku

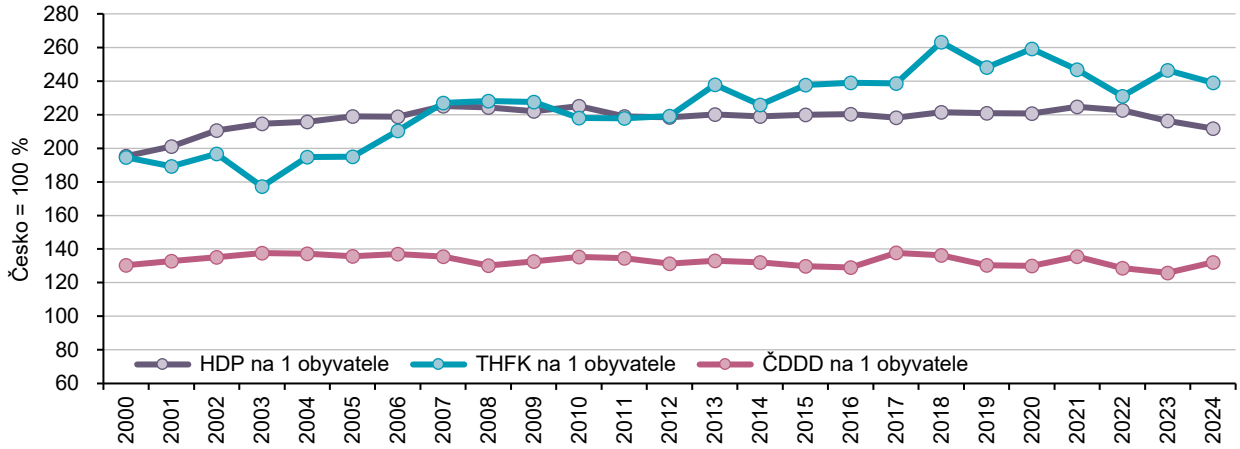

1) podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu

Míra investic v Praze od roku 2013 do současnosti trvale převyšuje celorepublikovou hodnotu.

Tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK) odráží investiční aktivity na určitém území. Rozhodující měrou ji ovlivňují velké investiční akce. THFK v běžných cenách v posledních 25 letech v Česku převážně rostla. Období růstu narušila ekonomická recese z let 2009-2013, rok 2016 a pandemická krize v roce 2020, ke zcela nepatrnému poklesu (-0,2 %) došlo i v roce 2024. Míra investic (podíl THFK na HDP) v Praze již od roku 2013 setrvale převyšuje celorepublikovou hodnotu. Nejnižší míru investic měla Praha v uplynulém čtvrtstoletí v roce 2003 (24,2 %), nejvyšší v roce 2023 (31,8 %). Podíl Prahy na celkové THFK Česka ve výši 30,5 % i v roce 2024 značně převyšoval příspěvek ostatních krajů. Při přepočtu THFK na 1 obyvatele dosahuje hlavní město dlouhodobě nejvyšších hodnot ze všech krajů. Nejvyšší THFK na 1 obyvatele měla Praha v roce 2023 – 484,9 tis. Kč. Republikovou THFK na 1 obyvatele překračovala Praha od roku 2006 každoročně více než dvakrát. Z ostatních krajů se nad celorepublikovou hodnotu THFK na 1 obyvatele v posledních 25 letech často dostal i Středočeský kraj a do roku 2011 rovněž Jihomoravský kraj. Ojediněle a pouze před rokem 2007 zde figurovaly i kraje Jihočeský, Plzeňský a Olomoucký.

Graf 3.5 Základní makroekonomické ukazatele v Praze v přepočtu na 1 obyvatele v porovnání s Českem

Místní rozpočty

Příjmy hlavního města Prahy od roku 2016 stále rostly. Jejich hlavní složkou byly příjmy daňové.

Příjmy hlavního města Prahy během posledních deseti let setrvale rostly. Jak u příjmů, tak i u výdajů je nutné vzít v úvahu vliv inflace. Hlavní příjmovou složkou byly ve všech letech příjmy daňové, jejichž podíl kolísal v průběhu let 2016-2025 mezi 66,9 % a 70,8 %. Pouze v roce 2020 ovlivněném pandemií jejich podíl poklesl na 65 %. Druhou hlavní složkou příjmů hlavního města byly přijaté transfery, u nichž se podíl na celkových příjmech pohyboval až do roku 2022 mezi 25,9 % a 29,7 % (pandemický rok 2020). V posledních 3 letech tvořily přijaté transfery jen 24,1 % (resp. 24,3 % příjmů), mírně se zato zvýšil význam nedaňových příjmů. Příjmy hlavního města Prahy nejrychleji rostly v letech 2023 (+17 %), 2018 a 2022 (oba +14 %), prakticky stagnovaly v roce 2024 a nízký nárůst se projevil v roce 2020 (+1,7 %).

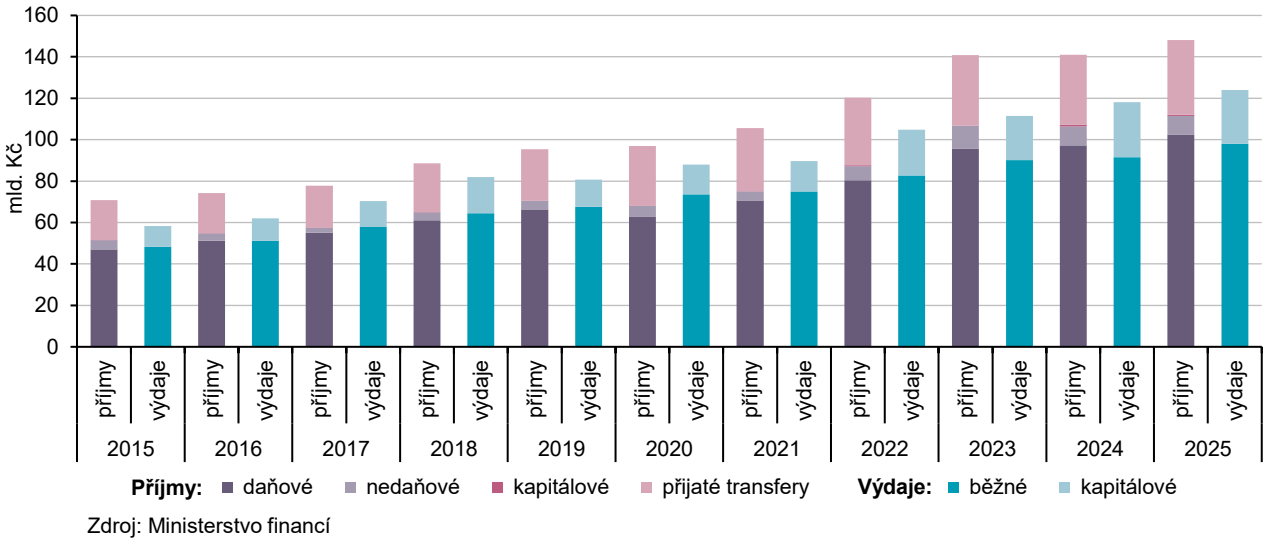
Výdaje hlavního města Prahy se za posledních deset let zdvojnásobily. Hlavní složkou jsou výdaje běžné.

Výdaje hlavního města Prahy v období posledních deseti let každoročně narůstaly s výjimkou roku 2019, kdy meziročně o 1,6 % poklesly. Nejvýrazněji vzrostly v letech 2022 (+16,9 %) a 2018 (+16,6 %). Za posledních deset let se výdaje hlavního města přibližně zdvojnásobily. Ve struktuře výdajů převažovaly po celé období výdaje běžné nad kapitálovými. Podíl kapitálových výdajů byl nejnižší v letech 2019-2021 spojených s pandemií, kdy dosahoval jen na 16,3-16,4 %. V roce 2022 vzrostl podíl kapitálových výdajů na 21 %, maxima dosáhl v roce 2024 (22,5 %). Největší část výdajů v roce 2025 směřovala do oblasti dopravy (32 %) a školství, mládeže a samosprávy (31,3 %).

Saldo příjmů a výdajů Prahy je dlouhodobě kladné.

Saldo příjmů a výdajů hlavního města Prahy bylo po celé poslední desetiletí kladné. Záporné bylo naposledy v letech 2009-2011.

Graf 3.6 Příjmy a výdaje místních rozpočtů v Praze (po konsolidaci)

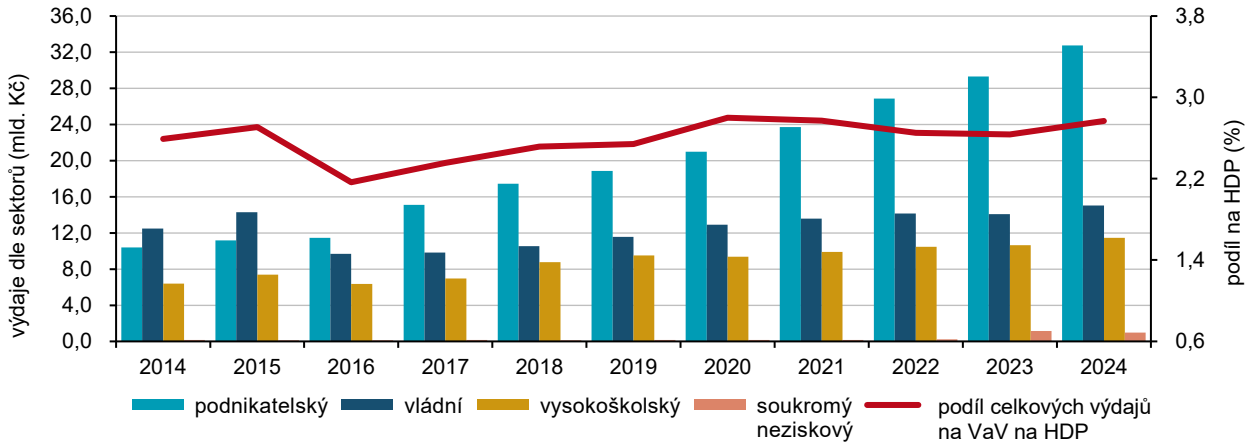
Zdroj: Ministerstvo financí

Věda, IT

Výzkum a vývoj je systematická tvůrčí práce konaná za účelem rozšíření stávajícícho poznání.

Výzkum a vývoj (VaV) je systematická tvůrčí práce konaná za účelem rozšíření stávajícího poznání, včetně poznání člověka, kultury a společnosti, získání nových znalostí nebo jejich využití v praxi, a to metodami, které umožňují potvrzení, doplnění či vyvrácení získaných poznatků (OECD 2015, Frascati manuál). Základním pravidlem pro určení, zda se jedná o VaV činnost, je přítomnost prvku novosti, kreativity, nejistoty, systematičnosti a reprodukovatelnosti.

Graf 3.7 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů a podíl výdajů na VaV na HDP v Praze

Celkové výdaje na VaV dosáhly v Praze v roce 2024 na 60,2 mld. Kč, meziročně stouply o 9,1 %.

Výdaje na VaV obsahují běžné (mzdové a ostatní) a kapitálové (investiční) výdaje vynaložené na VaV v průběhu sledovaného roku na VaV prováděný ve sledovaných subjektech na území daného státu. Celkové výdaje na výzkum a vývoj dosáhly v Praze v roce 2024 na 60,2 mld. Kč. Tvořily 41 % z celorepublikových výdajů na VaV a byly tradičně nejvyšší ze všech krajů. S velkým odstupem následovaly kraje Jihomoravský (25,2 mld. Kč) a Středočeský (18,4 mld. Kč). Meziročně stouply výdaje na VaV v roce 2024 v hlavním městě o 9,1 % (5 mld. Kč). Od roku 2006 výdaje na VaV v Praze narůstaly po většinu období s výjimkou let 2008-2010 a 2016.

V roce 2024 byly v porovnání s rokem 2005 bezmála čtyřnásobné (měřeno v běžných cenách).

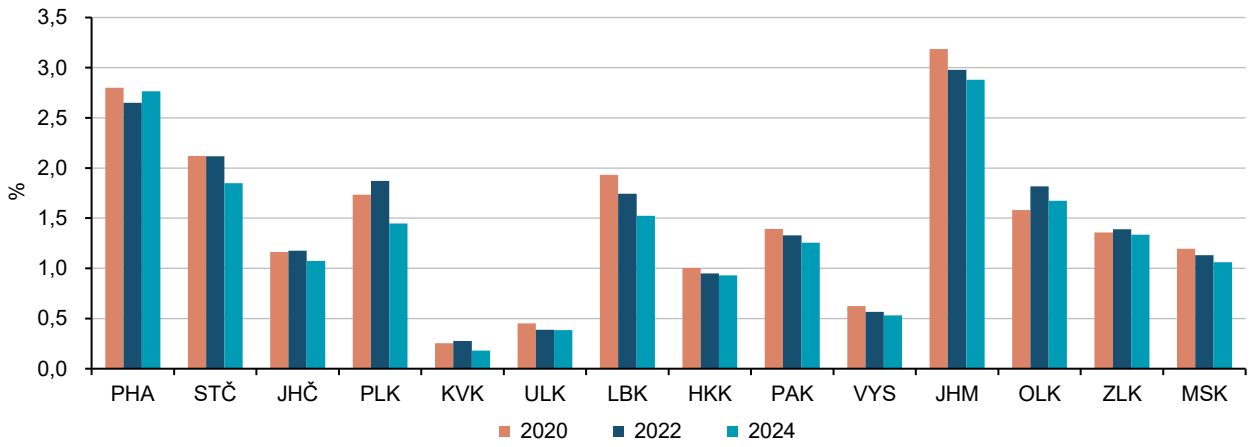
Nejvýrazněji se na celkových výdajích na VaV v Praze v roce 2024 podílel podnikatelský sektor (54,4 %)

Ukazatele VaV jsou standardně sledovány ve čtyřech sektorech provádění VaV. Na celkových výdajích na VaV se v Praze v roce 2024 rozhodující měrou podílel podnikatelský sektor (54,4 %), který měl nejvyšší podíl i v ostatních krajích, a to dokonce v rozmezí 60-98,5 %. Extrémně vysoké podíly podnikatelského sektoru vykazovaly zejména kraje s celkově nízkými výdaji na VaV (Karlovarský kraj, Kraj Vysočina a Ústecký kraj). Přibližně čtvrtina výdajů na VaV připadla v Praze na vládní sektor, 19 % na vysokoškolský sektor a strukturu doplnil sektor soukromý neziskový (1,6 %). Za poslední dvě dekády se struktura výdajů na VaV poměrně výrazně proměnila. V roce 2005 se podíly podnikatelského (40,4 %) a vládního (37,6 %) sektoru v Praze od sebe příliš nelišily, podnikatelský sektor měl jen mírně navrch. V letech 2008-2015 vládní sektor výrazně posílil a po celou dobu předstihoval sektor podnikatelský. Rok 2016 přinesl změnu, podíl podnikatelského sektoru v dalších letech stále narůstal a od roku 2021 překračuje 50 %. Podíl vládního sektoru naopak od roku 2018 poklesnul pod 30 %.

Podíl výdajů na vědu a výzkum na HDP v Praze v roce 2024 činil 2,8 %.

Při přepočtu výdajů na vědu a výzkum na HDP vytvořený v krajích připadalo v roce 2024 v Praze na VaV 2,8 %, podobně jako v Jihomoravském kraji (2,9 %). Jedná se o nejvyšší hodnoty v republice. Podíl celkových výdajů na VaV na HDP v posledních pěti letech se v Praze drží stabilně mezi 2,6 a 2,8 %. Nejnižší podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP, které nedosáhly ani na 1 %, měly v roce 2024 kraje Karlovarský (0,2 %), Ústecký (0,4 %), Kraj Vysočina (0,5 %) a Královéhradecký (0,9 %).

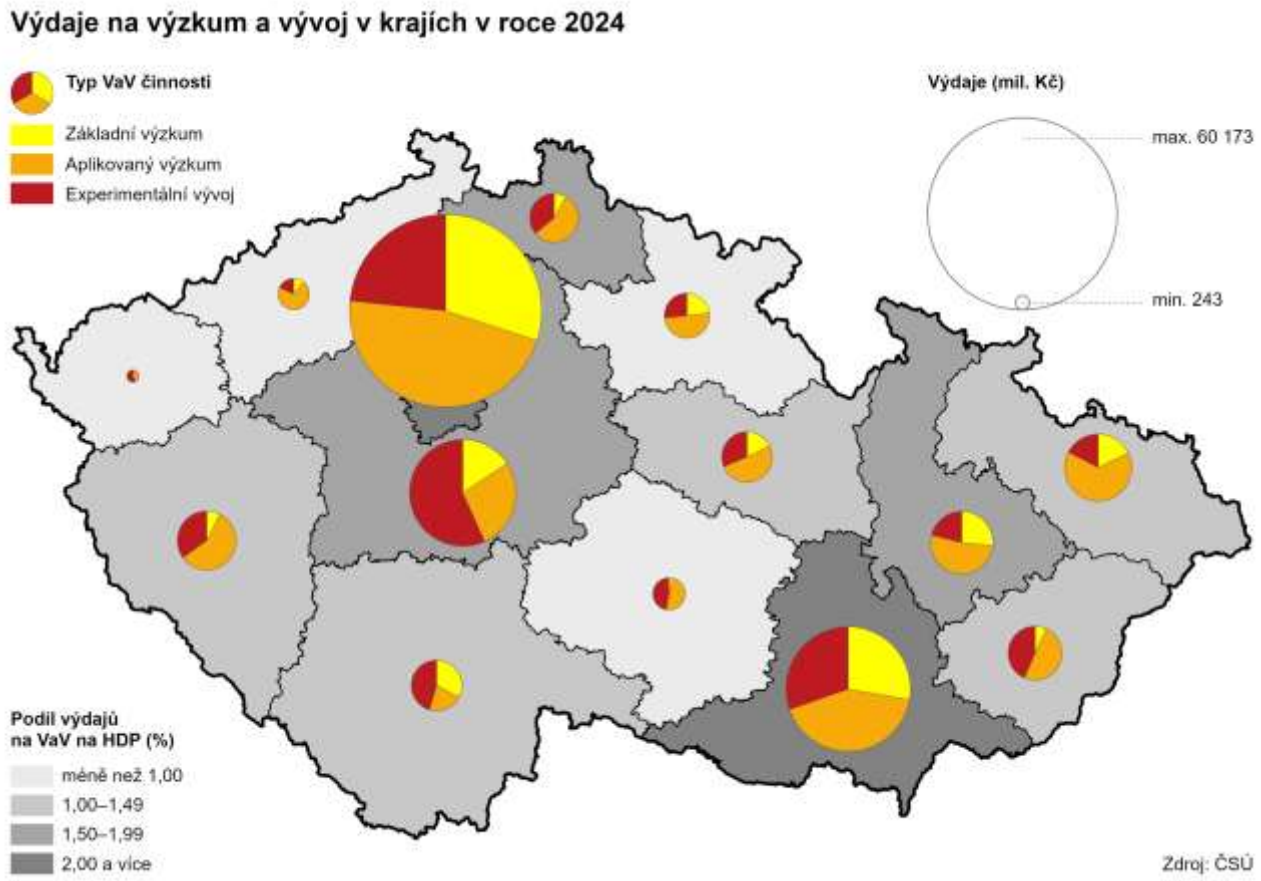
Graf 3.8 Podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP podle krajů

Mezi tři základní typy výzkumné a vývojové činnosti patří základní výzkum, aplikovaný výzkum a experimentální vývoj.

Rozlišujeme tři základní typy výzkumné a vývojové činnosti: základní výzkum, aplikovaný výzkum a experimentální vývoj. Základním výzkumem se rozumí experimentální a teoretická práce vynakládaná zásadně za účelem získání nových vědomostí o základních principech jevů nebo pozorovatelných skutečností, která není primárně zaměřena na uplatnění nebo využití v praxi. Aplikovaným výzkumem se rozumí plánovitý výzkum nebo kritické šetření zaměřené na získání nových poznatků a dovedností pro vývoj nových výrobků, postupů nebo služeb nebo ke značnému zdokonalení stávajících výrobků, postupů nebo služeb. Výsledky aplikovaného výzkumu jsou směřovány ke specifickému a praktickému cíli. Experimentálním vývojem se rozumí získávání, spojování, formování a používání

stávajících vědeckých, technologických, obchodních a jiných poznatků a dovedností pro návrh nových nebo podstatně zdokonalených výrobků, postupů nebo služeb.

Největší část výdajů na VaV v Praze v roce 2024 směřovala do aplikovaného výzkumu (46,6 %).

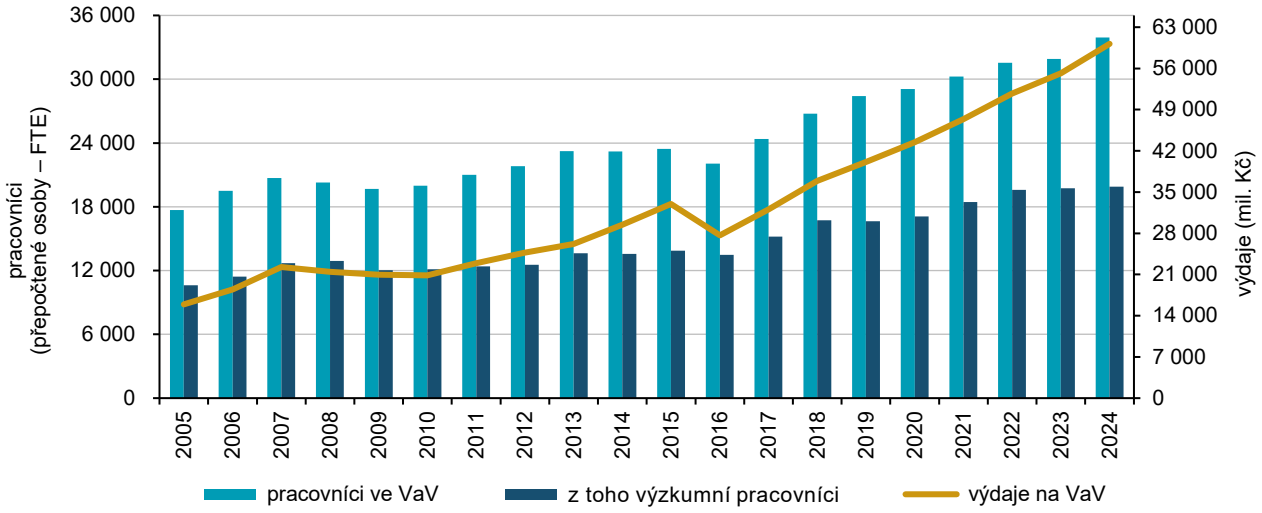
Celorepublikově směřovala v roce 2024 nejvyšší část výdajů na VaV do oblasti aplikovaného výzkumu (45,1 %). Podobná situace byla i v Praze (46,6 %). V Praze dosáhly výdaje na aplikovaný výzkum na částku 28,1 mld. Kč. Praha stála nad průměrem Česka v podílu výdajů na základní výzkum (Praha 30 %, Česko 23,9 %) a naopak podprůměrné byly výdaje v hlavním městě na experimentální vývoj (Praha 23,4 %, Česko 31 %). Hlavní výdajovou složkou se stal aplikovaný výzkum pro 11 krajů. Výdaje na experimentální vývoj převažovaly pouze ve třech krajích – Karlovarském (58 %), Středočeském (56,7 %) a Jihočeském (45,3 %). Neinvestiční výdaje (mzdové a ostatní) na VaV v Praze dosáhly v roce 2024 na 55,5 mld. Kč, výrazně převládaly nad investičními výdaji a tvořily 92,3 % celkových výdajů na VaV. Nejinak tomu bylo v ostatních krajích, v žádném z nich neklesl podíl neinvestičních výdajů pod 90 %. Hlavní složkou neinvestičních výdajů byly výdaje mzdové (Praha 68,4 %, Česko 65,1 %). Kapitálové (investiční) výdaje dosáhly v Praze na 4,6 mld. Kč.

Ve VaV v Praze pracovalo v roce 2024 celkem 33 918 osob, meziročně o 6,3 % více.

Ve vědě a výzkumu pracovalo v roce 2024 v Praze celkem 33 918 osob (39 % z celorepublikového množství pracovníků v tomto oboru), druhý nejvyšší počet pracovníků VaV měl Jihomoravský kraj (16 813). Číslo je vyjádřeno v přepočtených osobách (přepočet je proveden na plnou roční pracovní dobu věnovanou VaV). Meziročně v Praze ve VaV přibylo 2 tis. osob (6,3 %), za posledních deset let od roku 2014 vzrostl počet pracovníků VaV v hlavním městě o 46,2 % (10 715 osob). Podíl žen mezi pražskými pracovníky VaV v roce 2024 byl 31,6 % a v čase klesá (od roku 2005 o 6,2 p. b.). Z celkového množství žen pracujících v roce 2024 v hlavním

městě ve VaV jich nejvíce našlo uplatnění ve vládním sektoru (40,6 %), následoval sektor podnikatelský (31,5 %) a vysokoškolský (26,6 %). Pracovníci ve VaV se dělí do tří kategorií – na výzkumné pracovníky, technické a odborné pracovníky a ostatní pracovníky (např. manažeři, administrativní pracovníci, řemeslníci, úředníci). V Praze bylo v roce 2024 celkem 19 907 výzkumných pracovníků, tj. 40,3 % z celorepublikového množství. Ženy měly v Praze 27,5% podíl mezi výzkumnými pracovníky, o něco více než v Česku (24,2 %).

Graf 3.9 Pracovníci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Praze

Využívání informačních technologií

Od r. 2004 do r. 2024 se zvýšila vybavenost pražských domácností počítačem z 38 % na 89 %.

Využití informačních technologií v domácnostech v posledních 20 letech prudce vzrostlo, přičemž největší boom nastal v prvních deseti letech hodnoceného období. V roce 2004 bylo 38 % pražských domácností vybaveno počítačem. V mezikrajském porovnání se už tehdy hlavní město umístilo na první příčce. Hranici 30 % domácností vybavených počítačem překonaly v roce 2004 i kraje Jihomoravský (33 %), Vysočina (32 %) a Pardubický (30 %). Nejméně byly tehdy počítače rozšířeny v domácnostech Olomouckého kraje (18 %) a v kraji Ústeckém (22 %). Během dalších deseti let se podíl domácností vybavených počítačem v Praze zdvojnásobil. V roce 2014 už bylo v české metropoli počítačem vybaveno 77 % domácností, opět nejvíce ze všech krajů. V ostatních regionech se v roce 2014 podíl domácností, které využívaly počítač, pohyboval mezi 62 % v Ústeckém a 74,5 % ve Středočeském kraji.

Pražské domácnosti jsou v porovnání krajů vybaveny počítačem nejčastěji, ale rozdíly se postupně stírají.

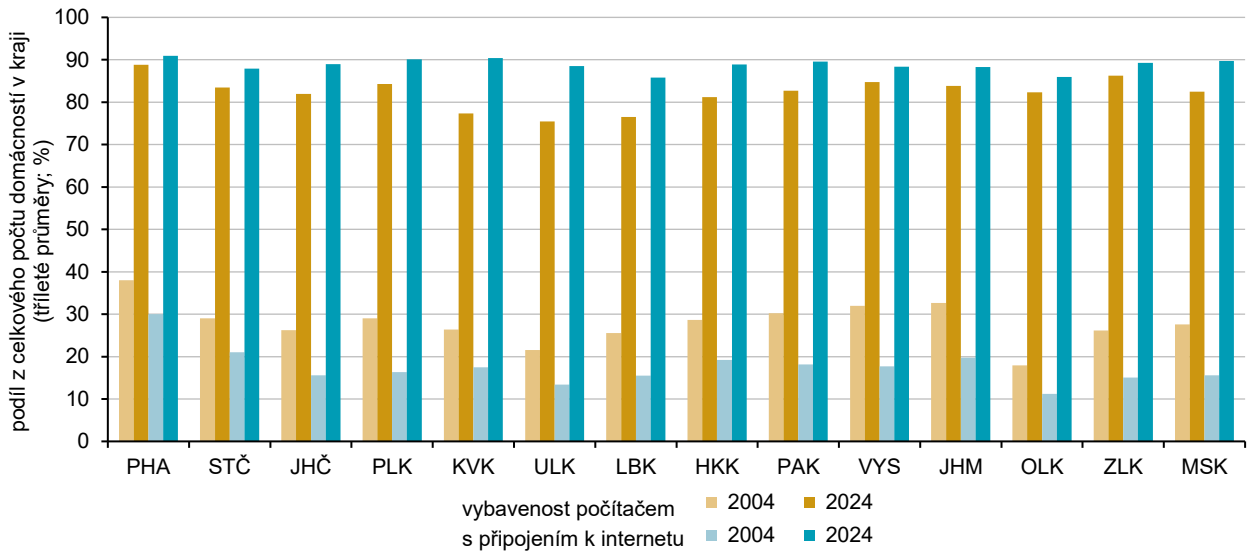
V roce 2024 dosáhla vybavenost pražských domácností počítačem téměř 89 % a obhájila své tradiční prvenství. Rozdíly mezi Prahou a ostatními kraji se postupně stírají. Vybavenost počítačem se stala samozřejmostí a do značné míry i nutností. Druhou příčku obsadil Zlínský kraj (86 %). Naopak v Ústeckém kraji disponovaly počítačem pouze tři čtvrtiny domácností. Typické bylo odlišné chování různých typů domácností, kdy u domácností s dětmi byla vybavenost počítačem výrazně vyšší než u domácností osob starších 65 let. V Praze bylo vybaveno počítačem 97,5 % domácností s dětmi a 67,5 % domácností seniorů. V ostatních krajích byly rozdíly ještě markantnější. Ve všech krajích byly domácnosti častěji vybaveny přenosným než stolním počítačem. V Praze mělo stolní počítač k dispozici 37 % domácností, přenosný počítač vlastnilo 83 % domácností.

V roce 2004 mělo 30 % pražských domácností připojení k internetu, v roce 2024 už jím disponovalo 91 % domácností v hlavním městě.

I v oblasti využívání internetu došlo za posledních 20 let k výrazné změně chování domácností a k výraznému posunu vpřed. V roce 2004 pouze 30 % domácností v hlavním městě uvedlo, že disponují připojením k internetu. V porovnání krajů bylo toto číslo rekordní. Nejvíce se Praze přiblížily kraje Středočeský (21 % domácností bylo připojeno k internetu) a Jihomoravský (20 %). Naopak pouze 11 % domácností v Olomouckém a 13 % v Ústeckém kraji mohlo v roce 2004 doma využívat internet. Během následujících deseti let se podíl domácností s internetem prudce navýšil ve všech krajích. V roce 2014 už mělo vlastní připojení 77 % domácností v Praze. V sedmi dalších krajích převýšil podíl domácností s připojením na internet 70 %, nejmenší zastoupení takto vybavených domácností bylo vykázáno v Olomouckém kraji (65 %).

S dalším rozvojem informačních technologií a masivním nástupem používání internetu v mobilu předčil podíl domácností s připojením k internetu podíl domácností s počítačem. Během pandemie covid-19 význam internetového připojení narostl. Jeho prostřednictvím probíhala část školní výuky i pracovní aktivity (např. porady). Toto zvýšené využití internetu ke komunikaci již v praxi zůstalo i po odeznění bezpečnostních opatření spojených s touto vážnou nemocí. V roce 2024 mělo 91 % pražských domácností připojení k internetu, celorepublikový průměr byl jen o 2 p. b. nižší. Domácnosti s dětmi v hlavním městě využívaly připojení k internetu prakticky všechny, domácnosti osob starších 65 let ze 70 %.

Graf 3.10 Domácnosti vybavené osobním počítačem a s připojením k internetu podle krajů

V roce 2024 využívalo internet 91 % Pražanů ve věku 16 a více let.

Podle šetření mezi uživateli internetu ve věku 16 a více let 91 % Pražanů v této věkové kategorii internet v roce 2024 využívalo. Rozdíly v chování příslušníků obou pohlaví byly minimální. K používání internetu se v Praze hlásilo 91 % žen a 92 % mužů. Zájem o internet klesá spolu s věkem, ale méně než v ostatních krajích. Ve věkové skupině od 16 do 54 let využívali v Praze internet téměř všichni, v kategorii 55 a více let 78 %. Podle vzdělání se na webu pohybuje bezmála 100 % osob s minimálně středním vzděláním s maturitou a 94 % osob se základním vzděláním a střední školou bez maturity. Podle ekonomické aktivity 99 % zaměstnaných a 71 % důchodců. Pražští důchodci v mezikrajském srovnání

vyčnívají. V ostatních krajích se podíl důchodců využívajících internet pohyboval mezi 43 a 62 %.

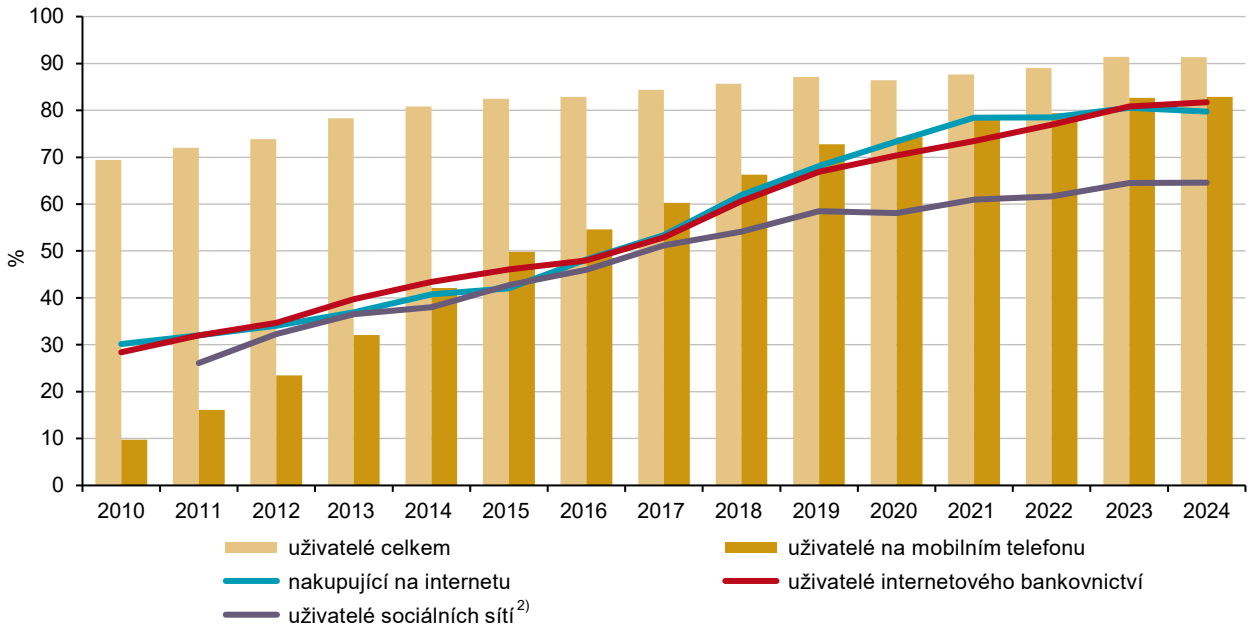
Internet na mobilním telefonu v roce 2024 využívalo 83 % obyvatel Prahy, častěji muži a téměř všichni v kategorii 16-34 let.

Internet na mobilním telefonu využívalo v roce 2024 v Praze 83 % osob ve věku 16 let a více, což je čtvrtý nejvyšší podíl v mezikrajském srovnání. Rozdíly mezi kraji v této otázce nebyly tak výrazné. Méně než 80 % uživatelů internetu v mobilu měly pouze čtyři kraje – Jihomoravský, Olomoucký, Královéhradecký a Liberecký. V Praze internet v mobilu o něco častěji využívali muži (84 %) než ženy (81 %). Jeho používání klesalo spolu s rostoucím věkem. Ve věku 16 až 34 let bylo výjimečné ho nepoužívat. Chovalo se tak pouze 1 % osob. Ve věku 55 a více let ho využívalo 59 % Pražanů. Podle stupně dokončeného vzdělání platilo, že čím vyšší byla úroveň vzdělání, tím vyšší bylo i využití internetu v mobilu. Používalo ho 99 % vysokoškoláků ve srovnání s 87 % osob, které absolvovaly základní školu nebo střední školu bez maturity. Projevila se i souvislost s ekonomickou aktivitou, která je provázána s věkem. Internet v mobilu používalo 97 % zaměstnaných, ale jen necelá polovina důchodců.

Se zjednodušením přístupu k internetu narůstá i využívání internetových služeb.

Ruku v ruce se zvyšováním počtu domácností disponujících počítačem a připojením k internetu logicky narůstá i využívání služeb spojených s těmito technologiemi – např. nakupování přes internet, využívání internetového bankovnictví nebo sociálních sítí.

Graf 3.11 Uživatelé internetu ve věku 16 let a více v Praze[1)]

[1)] podíl z počtu obyvatel kraje ve věku 16 let a více; počítáno jako tříleté klouzavé průměry
[2)] srovnatelné údaje za uživatele sociálních sítí jsou k dipozici od roku 2011

Minimálně jednou nakupovalo v roce 2024 přes internet 80 % Pražanů, častěji muži a lidé mladší.

Jakékoliv zboží či službu pro soukromé účely nakoupilo alespoň jednou na internetu v průběhu posledních 12 měsíců před dotazováním (2024) 80 % Pražanů ve věku 16 let a více (platba přes internet nebyla podmínkou). Je to nejvyšší výsledek ze všech krajů, přestože obyvatelé hlavního města mají kamenné obchody nejsnáze dosažitelné. Nejméně nakupovali na internetu obyvatelé Jihomoravského a Královéhradeckého kraje (70 %). Na webu nakoupilo ve sledovaném období alespoň jednou 81 % pražských mužů a 78 % žen. Zájem o internetové obchody klesal spolu s věkem. Nakoupilo si zde 99 % osob ve věku 16-34 let, po 55. roce

věku už jen každý druhý Pražan. Zaměstnaní zkusili (jednorázově nebo opakovaně) tento způsob nákupu v 95 %, stejně se chovalo jen 39 % důchodců. Při dotazování v roce 2014 se hlásilo k nákupu přes internet pouze 41 % Pražanů. Nejčastěji tehdy nakupovali přes internet obyvatelé Královéhradeckého kraje (44 %), ale pouze 27 % obyvatel kraje Ústeckého.

Služby internetového bankovnictví využívalo v roce 2024 82 % Pražanů, ale pouze polovina důchodců.

Internetové bankovnictví používalo v roce 2024 celkem 82 % Pražanů ve věku 16 let a více. Ve všech ostatních krajích zůstal podíl osob uskutečňujících své bankovní operace prostřednictvím internetu pod hranicí 80 %. V Praze internetové bankovnictví používalo 84 % mužů a 80 % žen, z pohledu věku 96 % osob od 16 do 54 let a 60 % 55letých a starších. Častěji vysokoškoláci (98 %) než lidé se základním či středním vzděláním bez maturity (80 %). K obsluze bankovního účtu prostřednictvím internetu se hlásilo 95 % zaměstnaných a polovina důchodců. v tomto směru se jevili pražští důchodci pokrokovější než senioři v ostatních krajích. Zatímco v hlavním městě využíval internetové bankovnictví každý druhý důchodce, v kraji Vysočina jen každý čtvrtý.

Na sociálních sítích bylo v roce 2024 aktivních 65 % obyvatel Prahy. Více je využívaly ženy, ale jen každý pátý důchodce.

Téměř 65 % obyvatel Prahy ve věku 16 let a více se v roce 2024 řadilo mezi uživatele sociálních sítí. Rozdíly mezi kraji v těchto aktivitách nejsou nijak zásadní. Pod hranicí 60 % uživatelů zůstaly jen kraje Královéhradecký a Jihomoravský. Nejvíce aktivní byli na sociálních sítích obyvatelé Moravskoslezského kraje (68 %). Ve všech krajích se sociálním sítím více věnovaly ženy, konkrétně v Praze šlo o 68 % žen, ale jen 60 % mužů. Patrná je nepřekvapivě zásadní souvislost s věkem. Na sociálních sítích se pohybovalo 94 % mladých Pražanů ve věku 16-34 let, 81 % osob ve věku 35 až 54 let, ale pouze 32 % obyvatel Prahy starších 55 let. Ještě viditelnější rozdíl představuje pohled na obyvatele podle ekonomické aktivity, kdy sociální sítě využívalo 80 % zaměstnaných, ale mezi důchodci jen přibližně každý pátý. S největším nezájmem přistupovali k sociálním sítím důchodci z Plzeňského kraje (jenom 9 % je využívalo), z Kraje Vysočina (11 %) a Středočeského kraje (12 %).

Ekonomické subjekty

Registr ekonomických subjektů zahrnuje údaje o ekonomických subjektech včetně zahraničních osob.

Údaje o počtu ekonomických subjektů (tzv. organizační statistika) vychází z Registru ekonomických subjektů (RES), který spravuje ČSÚ. RES je základním zdrojem, ze kterého jsou vybírány subjekty do statistických šetření prováděných ČSÚ. Od roku 2014 jsou do počtu ekonomických subjektů započteny rovněž zahraniční fyzické osoby a jejich odštěpné závody, které předtím v registru zařazeny nebyly.

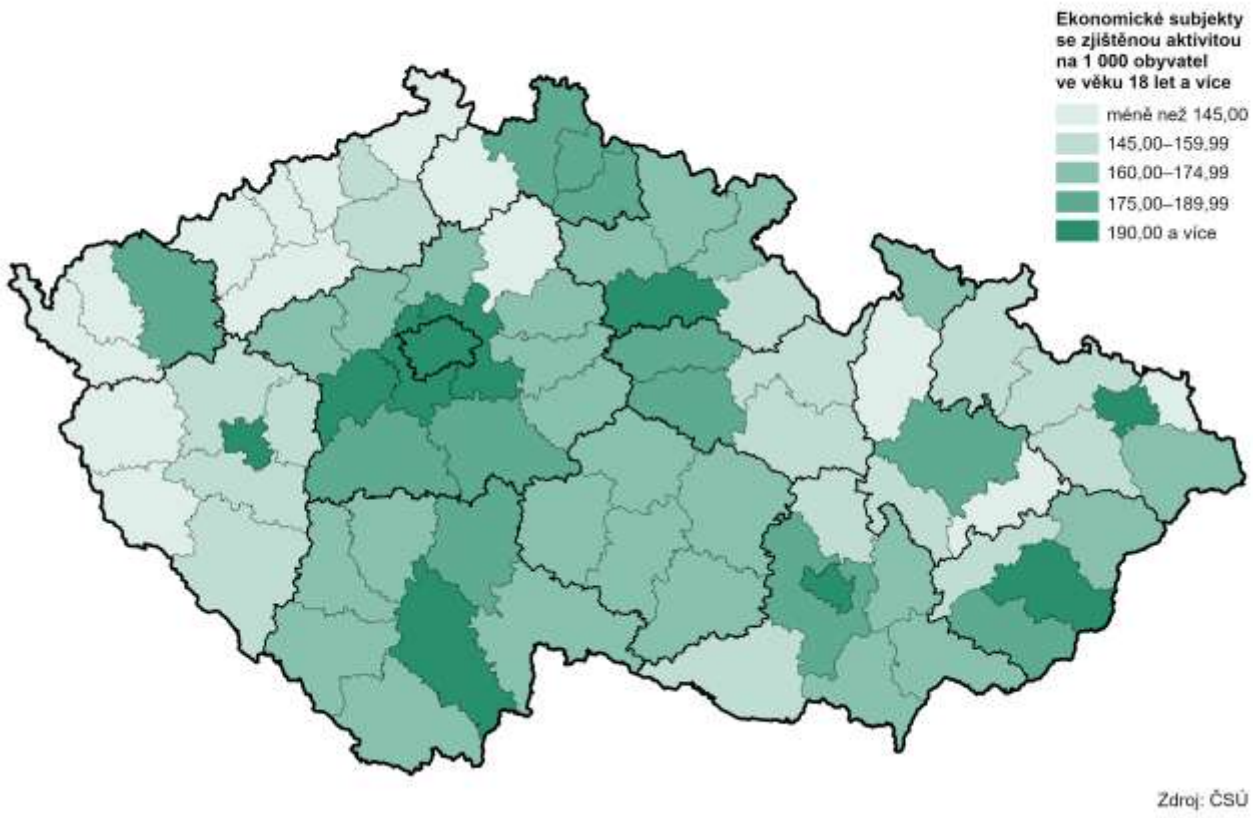
Z 692 397 ekonomických subjektů registrovaných v Praze v roce 2025 jich vykazovalo aktivitu 63 %.

K 31. 12. 2025 bylo v hl. m. Praze registrováno 692 397 ekonomických subjektů, z toho 436 305 se zjištěnou aktivitou (63 %). Meziročně bylo v Praze celkově registrováno o 20 173 subjektů (3 %) více, subjektů se zjištěnou aktivitou o 20 432 (4,9 %) více.

V období let 2019-2025 vzrostl celkový počet registrovaných subjektů o 9,5 %.

Celkový počet registrovaných subjektů od roku 2019 do roku 2025 vzrostl o 60 147 (9,5 %). Přírůstek na straně právnických osob činil 39 861 subjektů (14,5 %), fyzických osob v tomto období přibylo 20 286 (5,7 %). Registrovaných subjektů každoročně přibývalo do r. 2022, v roce 2023 došlo k dočasnému poklesu počtu subjektů celkem, což bylo důsledkem úbytku počtu fyzických osob o 5,5 % (přesněji živnostníků o 7,5 %) v návaznosti na nově zavedenou povinnost pro fyzické osoby využívat datové schránky. V letech 2024 a 2025 registrovaných subjektů opět každoročně přibylo.

Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31. 12. 2025

Mezi fyzickými osobami měli převahu živnostníci, nejčastější právní formou mezi právnickými osobami byly společnosti s ručením omezeným.

Subjektů se zjištěnou aktivitou bylo v Praze k 31. 12. 2025 celkem 436 305. Převažovaly mezi nimi fyzické osoby (53,6 %) nad právnickými (46,4 %). Dominantní složkou mezi fyzickými osobami byli živnostníci (83,4 %). Většinu právnických osob tvořily obchodní společnosti (91,3 %), zejména společnosti s ručením omezeným, kterých bylo mezi obchodními společnostmi 92,5 %.

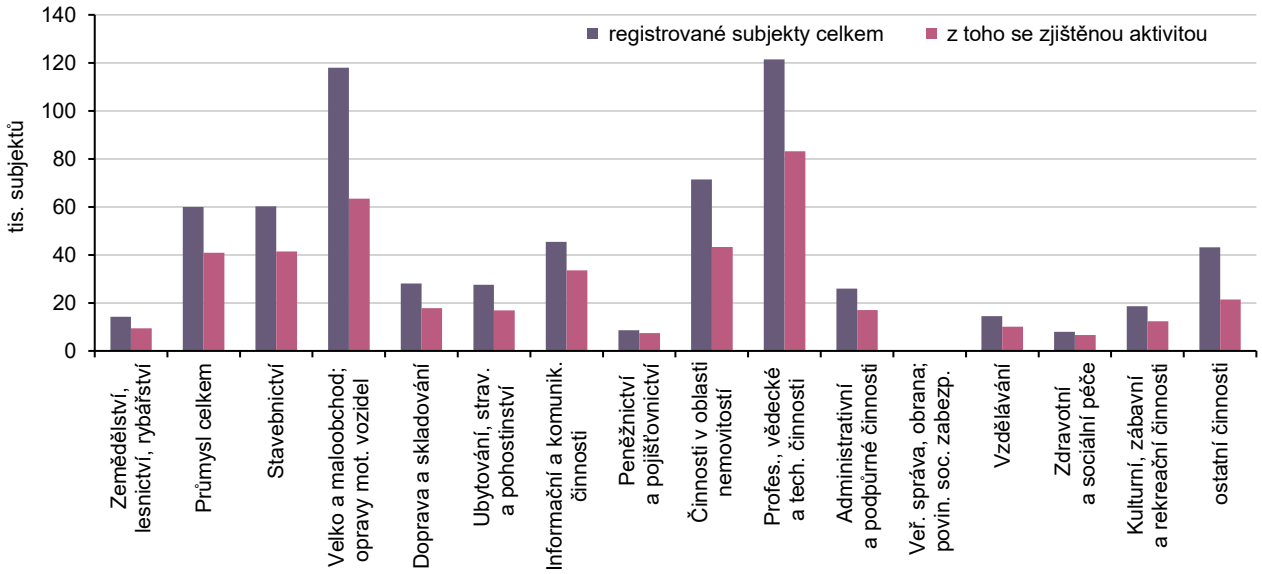
Registrované ekonomické subjekty působily nejčastěji v oboru Profesní, vědecké a technické činnosti.

Z celkového počtu registrovaných ekonomických subjektů jich v Praze na konci roku 2025 působilo nejvíce v oborech Profesní, vědecké a technické činnosti (121,4 tis.; z toho 68,5 % aktivních), Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel (118 tis.; z toho 53,7 % aktivních) a v odvětví Činnosti v oblasti nemovitostí (71,5 tis.; z toho 60,6 % aktivních).

Téměř polovina pražských ekonomických subjektů nemá žádné zaměstnance.

Z celkového množství subjektů se zjištěnou aktivitou jich bezmála polovina (47,2 %) neměla v roce 2025 žádné zaměstnance, dalších téměř 30 % subjektů počet zaměstnanců neuvedlo. Největší skupina subjektů, která počet zaměstnanců uvedla a současně někoho zaměstnávala, patřila do kategorie tzv. mikropodniků s 1-9 zaměstnanci (78,5 %), 16,5 % pražských podniků byly malé podniky s 10-49 zaměstnanci. Středních podniků s 50-249 zaměstnanci byla v Praze evidována 4 % a velkých podniků s 250 a více zaměstnanci 1 %. Alespoň 10 tisíc osob zaměstnávalo v Praze pouze 14 podniků.

Graf 3.12 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Praze k 31. 12. 2025
(subjekty s uvedenou činností)

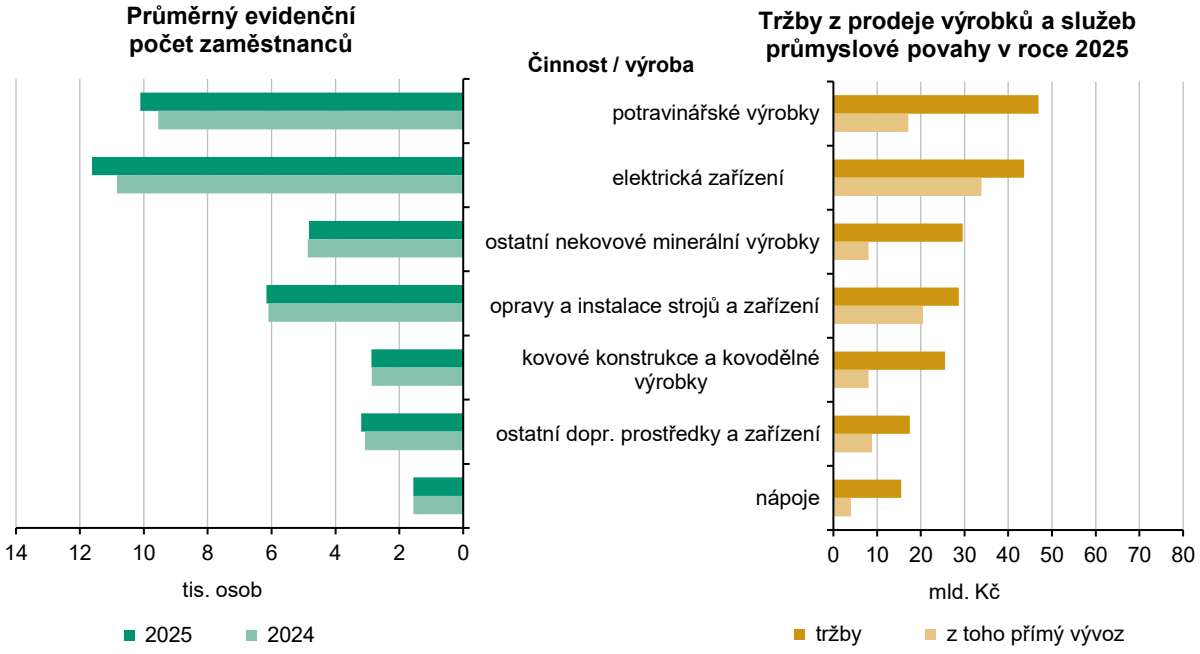

Průmysl

Průmysl spolu s energetikou tvořily v roce 2024 celkem 10,9 % HPH vytvořené v Praze.

Průmysl a energetika tvořily v roce 2024 celkem 10,9 % hrubé přidané hodnoty vytvořené v Praze, v Česku 26,4 %. Zásadní podíl na hrubé přidané hodnotě Prahy má s téměř 84 % terciární sektor. Hlavní město se v tomto směru výrazně odlišuje od ostatních krajů ČR, kde podíl průmyslu a energetiky na hrubé přidané hodnotě příslušného kraje překračuje až na dvě výjimky 30 %, ve Zlínském kraji dokonce 38 %. Nižší podíly mají kraje Karlovarský a Jihomoravský s 22 %.

Graf 3.13 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Praze
(podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Praze)

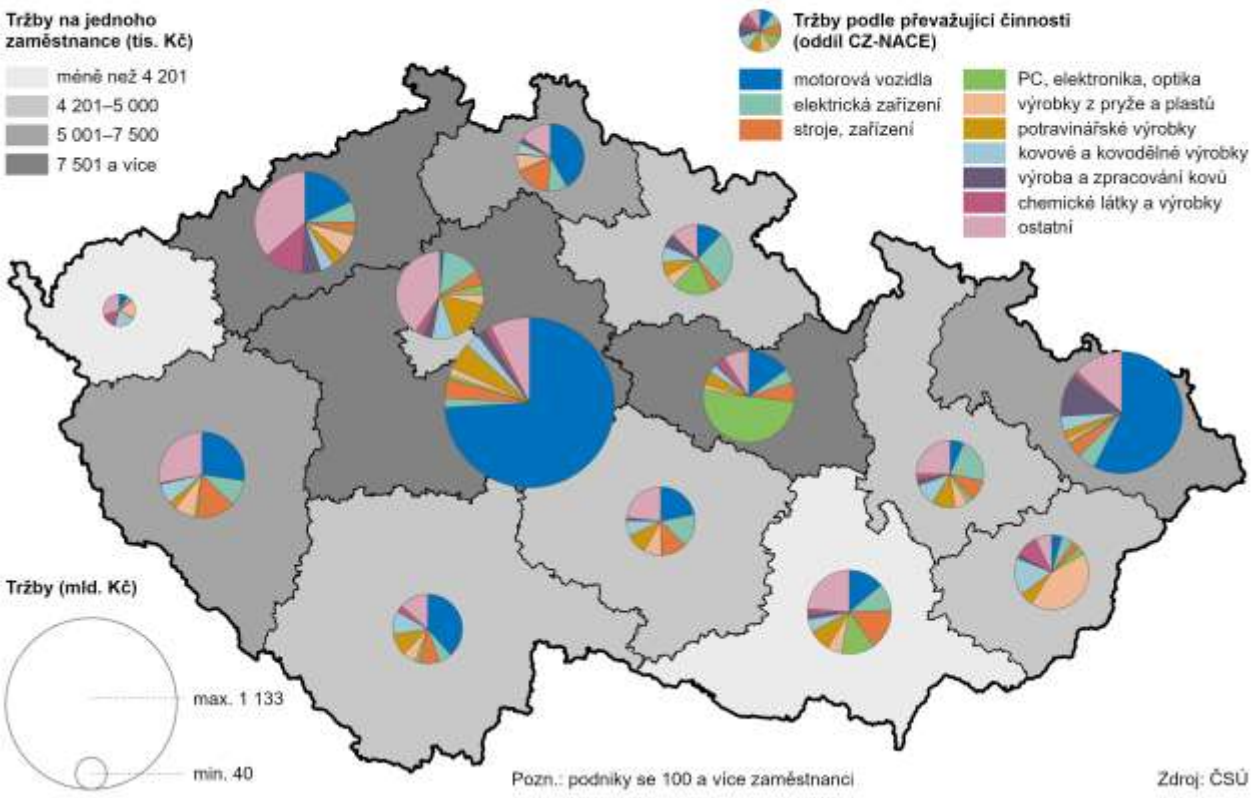
V roce 2025 sídlilo v Praze 210 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci.

V roce 2025 mělo v Praze své sídlo 210 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci. Pracovalo v nich 75,1 tisíc zaměstnanců. Počet těchto velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců v hlavním městě v posledních deseti letech střídavě klesal a znovu narůstal. Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích dosáhla v roce 2025 v Praze na částku 64 485 Kč a byla tak o 22,5 % nad celorepublikovým průměrem. Od roku 2019 vzrostla průměrná hrubá měsíční mzda v pražských průmyslových podnicích se 100 a více zaměstnanci o polovinu.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy v roce 2025 v Praze dosáhly na 536,9 mld. Kč.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy dosáhly v Praze v roce 2025 na 536,9 mld. Kč a byly třetí nejvyšší mezi regiony. Ve srovnání s Prahou více než dvojnásobné tržby vykázaly podniky ve Středočeském kraji (1 137,5 mld. Kč), na druhém místě skončil Moravskoslezský kraj (609,7 mld. Kč).

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025

190 podniků se 100 a více zaměstnanci patřilo do odvětví zpracovatelského průmyslu.

V roce 2025 sídlilo v Praze průměrně 190 podniků zpracovatelského průmyslu se 100 a více zaměstnanci a bylo zde dosaženo tržeb 299,7 mld. Kč, což je o 11,7 % více než v roce 2024. Nejpodstatnější tržby přinesly obory: výroba potravinářských výrobků (47 mld. Kč), výroba elektrických zařízení (43,7 mld. Kč) a výroba ostatních nekovových minerálních výrobků (29,5 mld. Kč). V souhrnu za Česko dosáhly tržby ve zpracovatelském průmyslu na 4 476,6 mld. Kč. V celorepublikovém měřítku se na tržbách nejpodstatněji podílely obory: výroba motorových vozidel (kromě motocyklů) (1 649,9 mld. Kč), výroba elektrických zařízení (350 mld. Kč) a výroba strojů a zařízení (306 mld. Kč.).

Průměrná hrubá měsíční mzda ve zpracovatelském

Průměrná hrubá měsíční mzda ve zpracovatelském průmyslu v Praze v roce 2025 činila 57 869 Kč, o 12,3 % více než byl průměr v Česku. Hranici 70 tis. Kč přesáhla

průmyslu v Praze dosáhla v roce 2025 na 57 869 Kč.

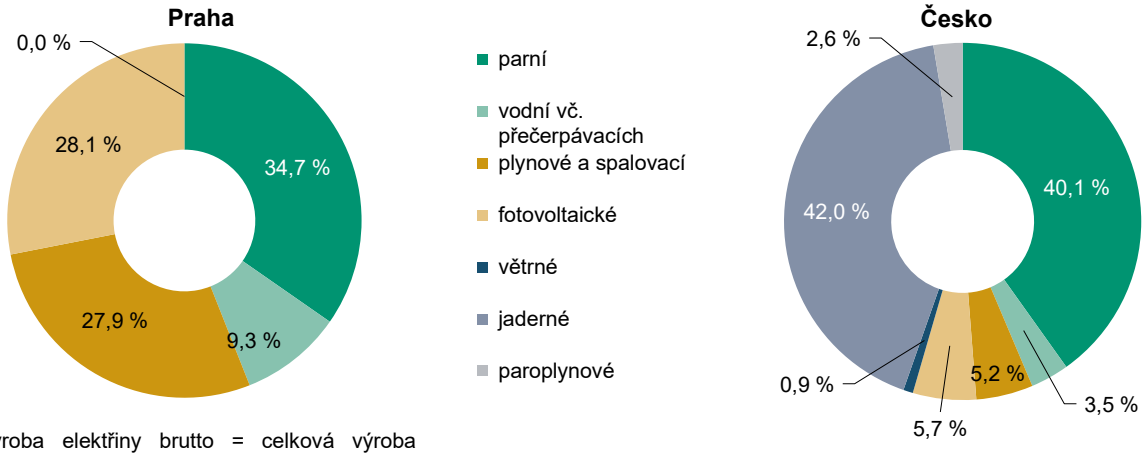
průměrná hrubá měsíční mzda v pražských podnicích orientovaných na výrobu základních farmaceutických výrobků a farmaceutických přípravků, na výrobu počítačů, elektronických a optických přístrojů a zařízení a na opravy a instalace strojů a zařízení.

Energetika

Výroba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 329 GWh. Nejvíce elektřiny se v hlavním městě vyrobilo v parních elektrárnách (34,7 %).

Výroba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 329 GWh. Přestože výroba elektřiny v hlavním městě od roku 2019 výrazně stoupla (o 82,3 %), na celkové výrobě elektřiny v Česku (76 367,7 GWh) se Praha v roce 2025 podílela jen 0,4 %. Nejvíce elektřiny se v roce 2025 tradičně vyrobilo v krajích Ústeckém (20 701,3 GWh), Jihočeském (18 639 GWh) a v Kraji Vysočina (16 028,2 GWh). Přibližně třetina z celkového množství elektřiny vyrobené v Praze připadala v roce 2025 na parní elektrárny (34,7 %), rovným dílem přispěly fotovoltaické a plynové a spalovací elektrárny (shodně 28 %). V posledních letech v Praze vzrostla výroba elektřiny v parních elektrárnách – od roku 2019 více než dvojnásobně, v plynových a spalovacích elektrárnách (nárůst od roku 2019 o 28 %) a fotovoltaických elektrárnách (nárůst o 326,1 %). V Česku většinu elektřiny vyrábějí téměř rovným dílem jaderné elektrárny (42 %) a parní elektrárny (40,1 %).

Graf 3.14 Výroba elektřiny brutto[1)] podle technologie elektráren v roce 2025

[1)] výroba elektřiny brutto = celková výroba

Zdroj: Energetický regulační úřad

Celková spotřeba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 5 990,8 GWh.

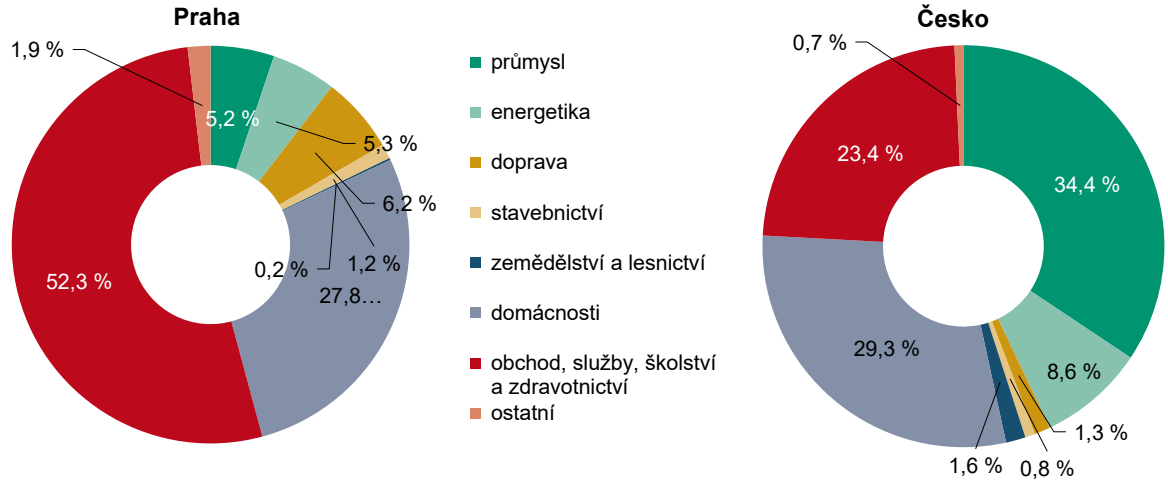
Celková spotřeba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 5 990,8 GWh. Od roku 2014 (výchozí rok, od kterého je vykazována spotřeba elektřiny netto) spotřeba elektřiny v Praze střídavě stoupá a klesá. V roce 2025 došlo k meziročnímu nárůstu spotřeby elektřiny o 1,6 %. Více než polovina elektřiny se v roce 2025 v Praze spotřebovala v oblasti obchodu, služeb, školství a zdravotnictví (52,3 %), dalších 27,8 % připadlo na domácnosti. Poměrně vyrovnaná byla spotřeba v dopravě (6,2 %), energetice (5,3 %) a průmyslu (5,2 %).

Pražské domácnosti v roce 2025 spotřebovaly 1 191 kWh na 1 obyvatele.

V přepočtu na 1 obyvatele spotřebovaly v roce 2025 pražské domácnosti 1 191 kWh. Měly tak nejnižší spotřebu na obyvatele ze všech krajů a ležely 22 % pod celorepublikovým průměrem. Nejvyšší spotřebu na obyvatele měly v roce 2025 tradičně domácnosti ve Středočeském kraji (2 077 kWh). Meziročně stoupla v Praze spotřeba elektřiny na 1 obyvatele o 2,8 %, v ČR o 6,5 %. V porovnání s rokem 2021 naopak spotřeba na obyvatele v hlavním městě o 3,3 % poklesla, v Česku dokonce

o 7,2 %. Rok 2021 ovšem ovlivnila pandemie nemoci covid-19, kdy velká část výuky a kancelářských prací probíhala z domova.

Graf 3.15 Spotřeba elektřiny netto[1)] podle odvětví spotřeby v roce 2025

[1)] spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Spotřeba zemního plynu v Praze v roce 2025 činila 652,2 mil. m^3. Nejvíce ho spotřebovaly domácnosti (31,2 %).

Spotřeba zemního plynu v hl. m. Praze v roce 2025 činila 652,2 mil. m^3, což je 9,2 % z celorepublikové spotřeby. Hlavní město mělo v porovnání krajů pátou nejvyšší spotřebu zemního plynu v republice. Nejvyšší spotřeba tohoto zdroje energie byla tradičně vykázána v Ústeckém kraji (1 009,5 mil. m^3). V Česku jako celku největší část spotřeby zemního plynu připadla na velkoodběratele (47,5 %), kteří byli klíčoví pro celkový objem spotřeby i v naprosté většině jednotlivých krajů. Praha byla v tomto směru výjimkou. Největší podíl na spotřebě zde vykazovaly domácnosti (31,2 %), dalších 27,5 % připadlo na maloodběratele. Velkoodběratelé spotřebovali v hlavním městě přibližně 20 % zemního plynu, podobný podíl měli i střední odběratelé. Vyrovnané byly podíly spotřeby zemního plynu velkoodběratelů a domácností v Jihomoravském kraji (shodně přibližně 36 %). Nejdominantněji se projevovali velkoodběretelé ve spotřebě zemního plynu v Ústeckém kraji (78,5 %).

Ze 14 krajů pouze Praha vykázala v roce 2025 meziroční pokles spotřeby zemního plynu.

Spotřeba zemního plynu v Praze od roku 2021 do roku 2025 poklesla celkově o 27,1 %. Nejvýraznější meziroční pokles spotřeby se projevil v roce 2022, kdy došlo v Praze k propadu o 16 %, v Česku dokonce o 20,3 %. Tento vývoj měl pravděpodobně souvislost s problémy v zásobování plynem a s růstem cen, které doprovázely válečný konflikt na Ukrajině. V roce 2025 poklesla meziročně spotřeba zemního plynu v Praze o 4,2 %. Tento vývoj byl mezi kraji ojedinělý, za Česko jako celek stoupla v porovnání s rokem 2024 jeho spotřeba o 6,2 %, v pěti krajích byl nárůst spotřeby dokonce dvouciferný.

Stavebnictví, stavební povolení

Hodnota základní stavební výroby dosáhla v Praze v roce 2025 na své historické maximum.

V roce 2025 sídlilo v Praze 135 stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci. Stavební podniky jsou podnikatelské subjekty, u kterých převažuje stavební činnost. Hodnota základní stavební výroby v těchto podnicích dosáhla se 108,5 mld. Kč svého historického maxima. V meziročním porovnání je to o 7,2 mld. Kč (7,1 %) více, při srovnání s rokem 2019 o 35,7 mld. Kč (49,1 %) více.

Inženýrské stavby měly na celkové základní stavební výrobě v Praze dlouhodobě většinový podíl.

V pozemním stavitelství (bytové a nebytové budovy) dosáhla hodnota základní stavební výroby u pražských podniků s 50 a více zaměstnanci na 32,9 mld. Kč, v oblasti inženýrského stavitelství (např. dopravní stavby, podzemní a nadzemní vedení, produktovody, soubory staveb pro průmyslové účely) na 70,3 mld. Kč. Stavební produkce meziročně v Praze vzrostla pouze v inženýrském stavitelství (+9,3 %), v pozemním stavitelství o 2,6 % poklesla. Celorepublikově došlo k nárůstu v obou segmentech. Podíl inženýrských staveb v Praze na celkové základní stavební výrobě v období 2019 až 2025 vždy přesahoval 60 %, nejvíce v roce 2020 (68,4 %). V souhrnu za Česko byl v tomto období podíl inženýrských staveb s výjimkou let 2020 a 2021 pod 60 %.

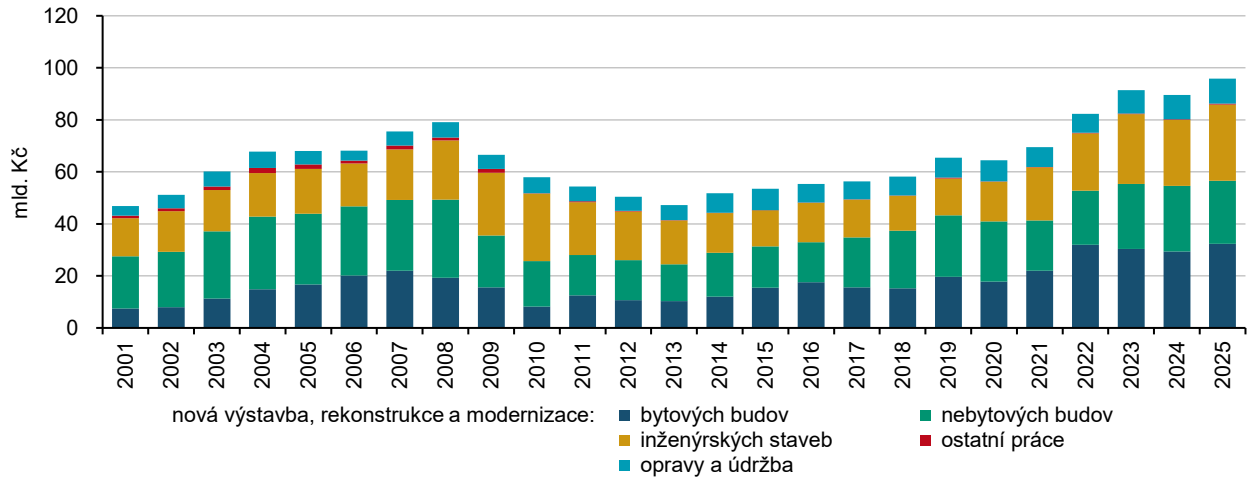
Stavební podniky se sídlem v hl. m. Praze provedly v roce 2025 stavební práce za 199,3 mld. Kč. Přímo v Praze byly provedeny práce v hodnotě 95,8 mld. Kč.

Ukazatel stavební práce „S“ provedené v Praze slouží ke sledování objemu stavebních prací podle dodavatelských smluv. Je jím vyjádřena celková hodnota vlastních výkonů ze stavební činnosti vykazující jednotky provedená na základě smlouvy o dodávce pro konečného uživatele včetně eventuálních poddodávek stavebních prací. Vykazuje se u podniků s 20 a více zaměstnanci. Ukazatel Hodnota stavebních prací „S“ je sledován jednak podle sídla podniku a jednak podle místa stavby. Stavební podniky se sídlem v hl. m. Praze provedly v roce 2025 stavební práce za 199,3 mld. Kč. Přímo v Praze byly provedeny práce v hodnotě necelé poloviny (48 %) této částky – 95,8 mld. Kč. Zbytek těchto stavebních prací byl proveden v ostatních krajích Česka. Na celkovém objemu stavebních prací „S“ provedených v tuzemsku se podniky sídlící v Praze podílely naprosto zásadně – téměř 42 %. S velkým odstupem následovaly podniky sídlící v Jihomoravském regionu (13 %).

Nejvíce se v posledních pěti letech stavělo v Praze.

Stavební práce „S“ provedené v Praze v roce 2025 dosáhly hodnoty 95,8 mld. Kč, nejvíce od roku 1998. Silně nadprůměrné bylo celé čtyřleté období od roku 2022, kdy poprvé překročila hodnota těchto prací 80 mld. Kč. Kromě Prahy, kde bylo realizováno 20 % z celkového objemu stavebních prací „S“ provedených v posledních pěti letech v tuzemsku, se ve sledovaném období nejvíce stavělo v Jihomoravském a Středočeském kraji (shodně cca 12 %), naopak na Karlovarský a Liberecký kraj připadla pouze necelá 3 % z objemu těchto prací.

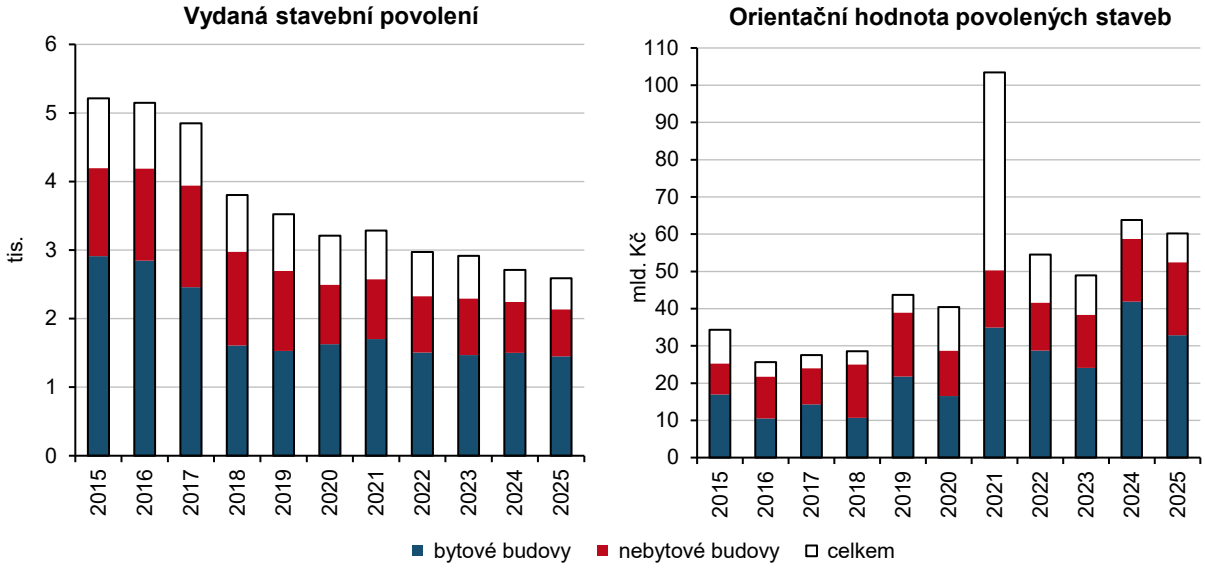
Graf 3.16 Stavební práce "S" provedené na území Prahy

V roce 2025 bylo v Praze vydáno 2 589 stavebních povolení. Stavebních povolení ubývá, což neznamená, že se málo staví.

V roce 2025 bylo v Praze stavebními úřady vydáno 2 589 stavebních povolení, historicky nejnižší počet za sledované období od roku 1994. Od roku 2022 ubývalo vydaných stavebních povolení každým rokem. Meziroční pokles jejich počtu v roce 2025 činil 4,4 %. V souhrnu za Česko byl vývoj velmi podobný. 60 922 stavebních povolení v roce 2025 znamenalo rovněž jejich historicky nejnižší počet. V roce 2021 bylo v Česku vydáno 89 949 stavebních povolení, každý další rok přinesl jejich pokles. Meziroční úbytek v roce 2025 činil téměř 10,5 tis. povolení (14,7 %). V poklesu počtu vydaných stavebních povolení se odráží celá řada faktorů. K těm hlavním patří legislativní změna, kdy se od 1. 7. 2024 rozšířil okruh staveb, které stavební povolení nevyžadují. V Praze hraje velkou roli také struktura bytové výstavby, kdy vzniká méně rodinných domů, a naopak dominantní jsou velké developerské projekty, takže na jedno stavební povolení připadá stále více bytů. Současně vzhledem k rostoucí ceně práce i stavebních materiálů někteří developeři projekty odkládají.

Graf 3.17 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Praze

Orientační hodnota staveb v roce 2025 činila 60,2 mld. Kč.

Předpokládaná hodnota staveb (= orientační hodnota staveb) povolených v hlavním městě v roce 2025 dosáhla na částku 60,2 mld. Kč a byla třetí nejvyšší od roku 1994. Rekordní číslo představuje orientační hodnota staveb povolených v Praze v roce 2021, kdy dosáhla na 103,4 mld. Kč. Nadpoloviční podíl na celkové orientační hodnotě staveb povolených v Praze měla orientační hodnota staveb bytových budov (54,6 %), s přibližně třetinovým podílem následovaly nebytové budovy (32,5 %) a inženýrské stavby (12,8 %). Orientační hodnota staveb bytových budov v roce 2025 meziročně poklesla o 21,5 %, ale šlo o pokles z rekordních hodnot (r. 2024 – 41,9 mld. Kč). Orientační hodnota stavebních povolení pro inženýrské stavby dosáhla v roce 2025 na 7,7 mld. Kč, meziročně vzrostla o 54,1 %.

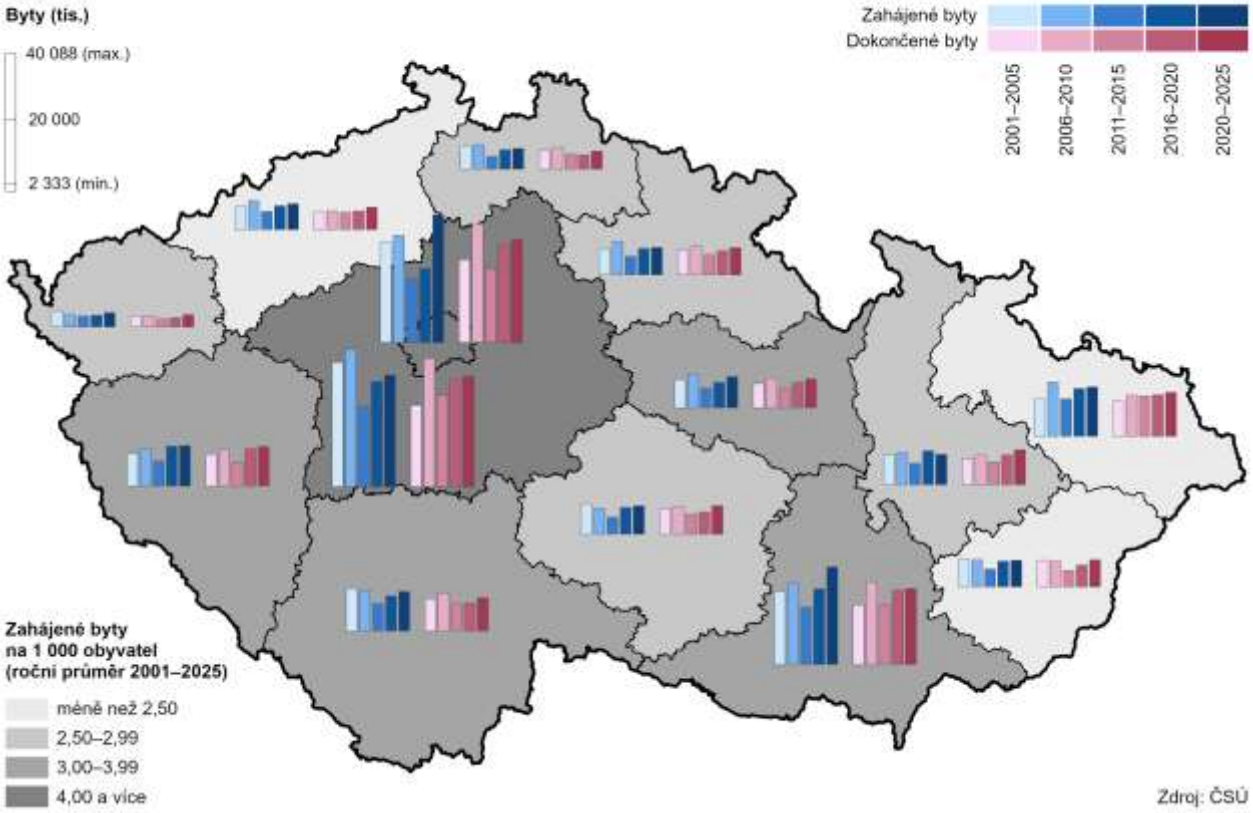
Bytová výstavba

V roce 2025 bylo v Praze zahájeno 7 380 bytů, nejvíce ze všech krajů.

V Praze bylo v roce 2025 zahájeno 7 380 bytů, v porovnání s předchozím rokem o 10 % méně. Úbytek je nutno posuzovat v kontextu skutečnosti, že za posledních 25 let byl v roce 2024 zahájen druhý nejvyšší počet bytů (8 191), rekord si drží rok 2021 s 9 446 byty. V Česku bylo v roce 2025 zahájeno 35 819 bytů. V mezikrajském porovnání patří prvenství v počtu zahájených bytů právě hlavnímu městu, významné

množství bytů bylo zahájeno rovněž v krajích Středočeském (5 572) a Jihomoravském (5 146). Pod hranicí 1 tisíce zahájených bytů se nacházely kraje Karlovarský a Liberecký.

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

Mezi zahájenými byty v Praze v roce 2025 výrazně převažovala nová výstavba.

Z celkového počtu bytů zahájených v roce 2025 tvořila v Praze 88 % nová výstavba (v Česku 83,5 %), zbylých 12 % změna dokončených staveb (nástavby, vestavby a přístavby domů). Nová výstavba převažovala nad změnami dokončených staveb ve všech krajích. Stejně dominantní jako v Praze byla nová výstavba i ve Středočeském kraji (88,5 %), relativně vysoké podíly různých úprav stávajících objektů byly vykázány v krajích Ústeckém (30,9 %), Libereckém (27,9 %) a Karlovarském (26,2 %).

Z celkového množství zahájených bytů v nové výstavbě v Praze v roce 2025 jich bylo 91 % v nových bytových domech.

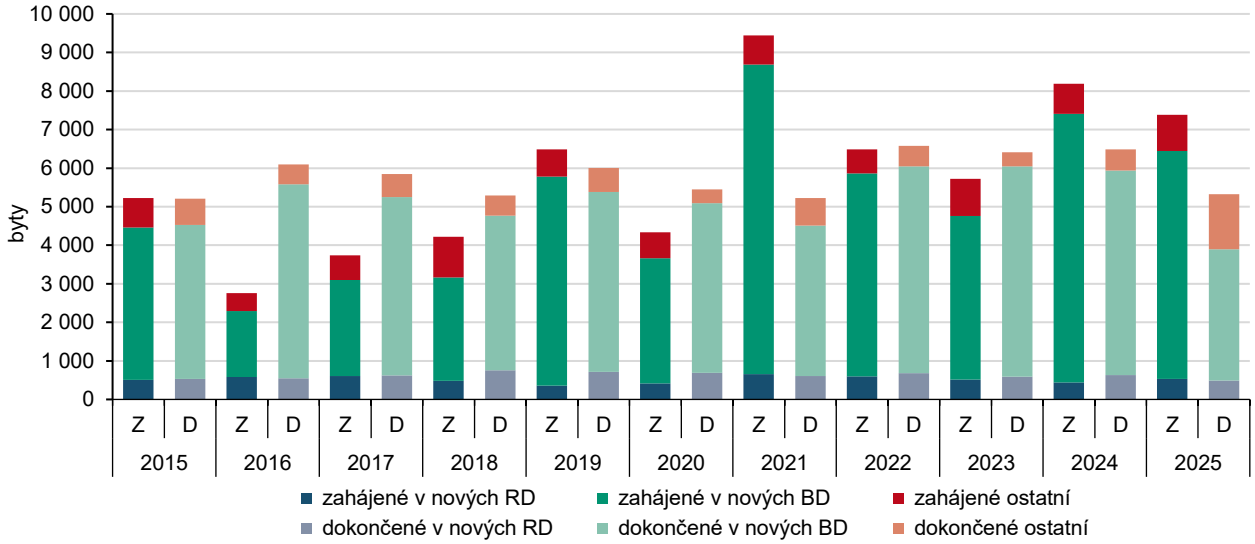
V Praze se i v roce 2025 projevilo její každoroční krajské specifikum extrémního podílu bytů v nových bytových domech (90,9 % z celkového množství zahájených bytů v nové výstavbě). Tato skutečnost vyplývá z nedostatku volného prostoru vhodného pro výstavbu, který je pro velká města typický, ale i z městského způsobu života. Výraznější podíly zahájených bytů v nových bytových domech měly i kraje Jihočeský (59,1 %), Jihomoravský (54,5 %) a Karlovarský (50,9 %). V Česku jako celku převažovala nová výstavba bytů v bytových domech (54 %) nad novou výstavbou v rodinných domech (42,6 %). Rodinné domy měly nejvýraznější postavení převyšující 65 % v zahájené nové výstavbě v krajích Moravskoslezském, Pardubickém, Ústeckém, Zlínském a Libereckém.

V Praze bylo v roce 2025 zahájeno 5,28 bytu na 1 000 obyvatel.

Praha si v roce 2025 drží prvenství i při přepočtu počtu zahájených bytů na 1 000 obyvatel středního stavu. V hlavním městě bylo v roce 2025 zahájeno 5,28 bytu na 1 000 obyvatel, následoval Jihočeský kraj s 4,21 byty a Jihomoravský kraj s 4,19

byty. Nejméně bytů na 1 000 obyvatel bylo zahájeno v krajích Moravskoslezském (1,65) a Ústeckém (1,78).

Graf 3.18 Bytová výstavba v Praze

Pozn.: Z = zahájené, D = dokončené

V roce 2025 bylo v Praze dokončeno 5 325 bytů, meziročně o 17,9 % méně.

V roce 2025 bylo v hl. m. Praze dokončeno celkem 5 325 bytů, což představuje meziroční pokles o 17,9 %. I v delším horizontu posledních 25 let patří tento výsledek mezi ty slabší. Desetkrát v uplynulém čtvrtstoletí bylo v hlavním městě dokončeno více než 6 tisíc bytů ročně, z toho 3x v posledních pěti letech. V Česku jako celku v roce 2025 v porovnání s předchozím rokem dokončených bytů o 10,4 % (3 156 bytů) přibylo, na čemž měl největší zásluhu Středočeský kraj, kde bylo dokončeno meziročně o 1 374 bytů více a na celorepublikovém přírůstku se tak podílel 43,5 %. Meziroční nárůst počtu zkolaudovaných bytů byl vykázán ve většině krajů, kromě Prahy ubylo dokončených bytů pouze v krajích Pardubickém (-14,1 %) a Olomouckém (-8,5 %). Tři čtvrtiny dokončených bytů v Praze i v Česku představovala v roce 2025 nová výstavba, pouze jednu čtvrtinu změny dříve dokončených staveb. V Praze jednoznačně dominovaly dokončené byty v nových bytových domech (85,2 %), v nových rodinných domech bylo zkolaudováno 12,2 % bytů. V Česku byty v nových rodinných domech převládaly (55,5 %), bytů v nových bytových domech zde vzniklo 42,9 %. Jediným krajem, kde kromě Prahy mezi dokončenými byty v roce 2025 převažovaly byty v nových bytových domech, byl Plzeňský kraj (51,5 % bytů v nových BD), a to vlivem typu výstavby přímo v Plzni, kde podíl dokončených bytů v nových bytových domech přesáhl 80 %. Naopak více než 80 % bytů v nových rodinných domech bylo zkolaudováno v krajích Karlovarském (84,8 %), Libereckém (81 %) a Moravskoslezském (80,2 %).

V Praze bylo v porovnání s ostatními kraji dokončeno nejvíce bytů v nových bytových domech.

Podle celkového počtu dokončených bytů se Praha v roce 2025 umístila na druhé příčce za Středočeským krajem, kde bylo dokončeno 6 325 bytů. Třetí místo zaujal Jihomoravský kraj s 3 964 byty. V celkovém množství dokončených bytů výhradně za byty v nových bytových domech vedla Praha (3 409 bytů), následovaly kraje Středočeský (2 007) a Jihomoravský (1 227). Nejvíce bytů v nových rodinných domech bylo zkolaudováno v krajích Středočeském (3 379), Jihomoravském (1 695) a Moravskoslezském (1 331).

V Praze bylo v roce 2025 dokončeno 3,81 bytu na 1 000 obyvatel.

Při přepočtu na 1 000 obyvatel středního stavu bylo nejvíce bytů dokončeno ve Středočeském kraji (4,3 bytu na 1 000 obyvatel). Praha se s 3,81 byty na 1 000 obyvatel umístila mezi kraji na druhém místě, od roku 2014 se ale teprve podruhé stalo, že byly v hlavním městě během jednoho roku dokončeny méně než 4 byty na 1 000 obyvatel. Třetí příčka s 3,58 byty na 1 000 obyvatel patřila Plzeňskému kraji. Méně než dva byty na 1 000 obyvatel (1,93) byly postaveny v Ústeckém kraji.

Nejvíce bytů se v posledních 7 letech dokončilo v městských částech Praha 5, Praha 9 a Praha 8.

V období let 2019-25 bylo v Praze dokončeno více než dva tisíce bytů v šesti městských částech: Praha 5 (5 090 bytů), Praha 9 (5 033), Praha 8 (3 665), Praha 12 (2 493), Praha 4 (2 630) a Praha 10 (2 118). V devatenácti městských částech se nepostavilo ani 100 bytů. Nejmenší počty bytů byly zkolaudovány v městských částech Praha-Lochkov (15), Praha-Petrovice (17), Praha-Nedvězí (19) a Praha-Přední Kopanina (20). Při přepočtu na 1 000 obyvatel se v posledních sedmi letech nejvíce bytů postavilo v městských částech: Praha-Dolní Měcholupy (30,9 bytů na 1 000 obyvatel), Praha-Řeporyje (23,3), Praha-Štěrboholy (17,8), Praha-Lysolaje (16,3) a Praha-Královice (16,2). Méně než 1 byt na 1 000 obyvatel byl dokončen v městských částech Praha-Petrovice (0,4 bytu), Praha 1 (0,6 bytu) a Praha-Zbraslav (0,9 bytu).

Bytová výstavba v městských částech hl. m. Prahy v letech 2019-2025

Ceny nemovitostí

Publikace Ceny nemovitostí poskytuje informace o rozložení cenové hladiny bytů a rodinných domů.

Data jsou čerpána z publikace Ceny nemovitostí 2023-2025, jejímž účelem je poskytování informací o rozložení cenové hladiny bytů a rodinných domů, jakož i vývoj tohoto rozložení v čase. ČSÚ nemá v současné době spolehlivé zdroje k vytváření cenových statistik stavebních pozemků a bytových domů.

Ceny rodinných domů v Praze byly ve srovnání s průměrem Česka více než dvojnásobné.

Na základě dat o 765 převodech rodinných domů v období let 2023-25 v Praze byla zjištěna průměrná kupní cena rodinného domu ve výši 112,6 tis. Kč/m^2. Ceny rodinných domů v hlavním městě byly nejvyšší ze všech krajů a oproti průměru Česka více než dvojnásobné. Druhé nejdražší rodinné domy se prodaly v sousedním Středočeském kraji s průměrnou cenou 69,5 tis. Kč/m^2 (průměr Česka přesáhly přibližně o třetinu). Těsně nad průměrem Česka byly i ceny rodinných domů v Jihomoravském kraji (+1 %). Nejlevněji se daly pořídit rodinné domy v krajích Karlovarském (40,4 tis. Kč/m^2) a Olomouckém (40,9 tis. Kč/m^2).

Průměrná cena bytu v Praze přesáhla průměr Česka o 80,4 %.

Průměrná kupní cena bytu v letech 2023-25 v Praze byla zjištěna na základě téměř 11 tisíc bytových převodů a dosáhla na 118,2 tis. Kč/m^2, nejvýše ze všech krajů. Průměr republiky přesáhla o 80,4 %. Nad průměr Česka se dostaly rovněž byty v Jihomoravském kraji s průměrnou cenou 73,8 tis. Kč/m^2. Nejméně finančně zatížil nákup bytu zájemce v krajích Karlovarském (37,8 tis. Kč/m^2) a Ústeckém (38,1 tis. Kč/m^2).

Doprava[2]

V Praze bylo k 1. 1. 2026 registrováno 1,09 mil. osobních automobilů.

V hlavním městě Praze bylo dle údajů Technické správy komunikací k 1. 1. 2026 registrováno celkem 1,36 mil. provozovaných motorových vozidel (tj. 14,7 % z celorepublikového množství), z toho 1,09 mil. osobních automobilů (16 % z počtu osobních aut v Česku). Kromě vysokého počtu osobních aut bylo v hlavním městě registrováno také 110 791 motocyklů (8,1 % z počtu motocyklů v Česku) a 145 183 nákladních automobilů (17,3 % z počtu nákladních automobilů v Česku). Počet osobních automobilů narůstá závratným tempem, od roku 2000 jich v Praze přibylo o 75,3 %, tzn. bezmála půl milionu automobilů. Jen za poslední rok narostl počet osobních aut v Praze o 31 289 (3 %), od roku 2020 o 162 485 (17,6 %). Stupeň automobilizace, tedy počet osobních automobilů na 1 000 obyvatel, v Praze v roce 2025 dosáhnul na 773, v Česku na 624. V Praze tak připadá 1,3 obyvatele na jeden osobní automobil, v Česku 1,6 obyvatele. V roce 2000 připadalo v Praze 1,9 obyvatele na jeden osobní automobil, v Česku dokonce 2,8 obyvatele. Stále hustější automobilový provoz zvyšuje tlak na rychlou dostavbu jedné z nejvýznamnějších dopravních staveb v republice – Městského (vnitřního) okruhu a Pražského okruhu. K 1. 1. 2026 měla Praha celkem 39,9 km dálnic.

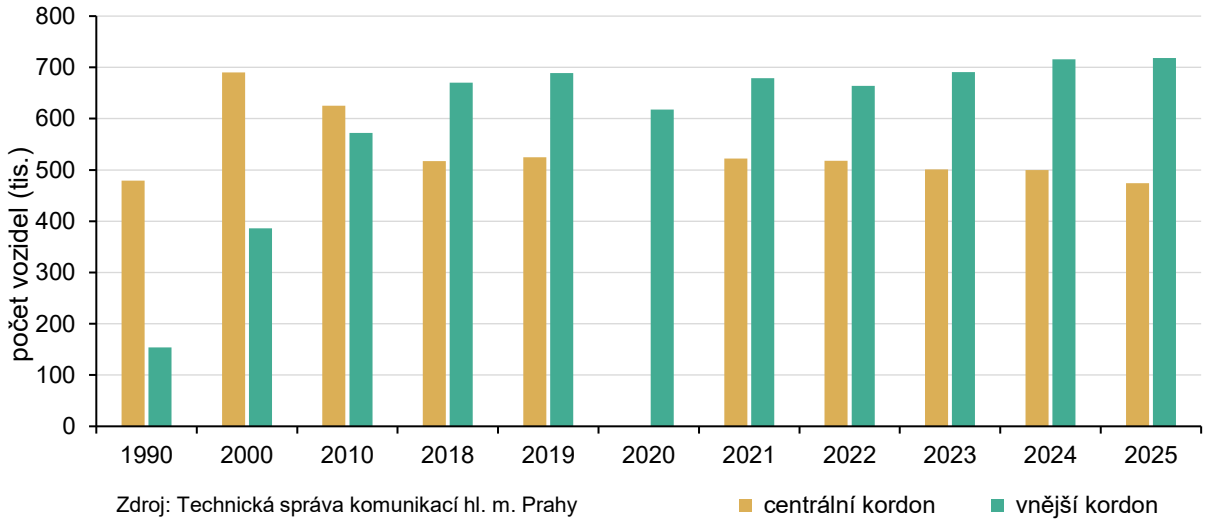
Do širšího centra Prahy vjíždělo v roce 2025 jednosměrně 237 tis. vozidel za den.

Základním ukazatelem vývoje automobilové dopravy v Praze jsou dopravní výkony (ujeté vozokilometry). V roce 2025 ujela podle údajů Technické správy komunikací motorová vozidla na celém území Prahy za období 0-24 h průměrného pracovního dne 23,328 milionu vozokilometrů. Z toho připadá 91 % na osobní automobily. Automobilová doprava na území Prahy dosáhla nejvyšších hodnot v roce 2019, v roce 2020 následoval přechodný pokles a od roku 2021 každoročně narůstá. Intenzita automobilové dopravy v Praze se zjišťuje pomocí kordonových sledování (periodická dopravní sčítání na místech vytvářejících ucelený kordon všech významných vstupních komunikací do vymezené oblasti) na centrálním a vnějším kordonu. Na tzv. centrálním kordonu se zjišťuje intenzita automobilové dopravy na vjezdu do širšího centra Prahy. Je vymezen oblastmi Petřína, Letné, Negrelliho viaduktem, Riegrovými sady a Vyšehradem. V roce 2025 sem vjíždělo jednosměrně za 24 hodin průměrného pracovního dne 237 tis. vozidel, z toho 95,8 % osobních

[2] Zdrojem dat pro kapitolu Doprava jsou: Ročenka dopravy – Praha za rok 2025, kterou vydala Technická správa komunikací hl. m. Prahy, internetové stránky a Výroční zpráva Dopravního podniku hl. m. Prahy 2025, internetové stránky Pražské integrované dopravy, internetové stránky Letiště Václava Havla a internetové stránky společnosti České dráhy k datu 20. 10. 2026.

automobilů. Meziročně došlo k poklesu o 5,2 %. Na tzv. vnějším kordonu Prahy je měřena intenzita dopravy na vstupech hlavních silnic a dálnic do souvisle zastavěného území metropole. Jednosměrně sem přijíždělo v roce 2025 za 24 hodin průměrného pracovního dne 359 tis. vozidel (meziročně o 0,3 % více), z toho 88 % osobních aut. Průměrná obsazenost osobních automobilů dosáhla na 1,33 osob na vozidlo (stejně jako v předchozích dvou letech).

Graf 3.19 Intenzita dopravy na centrálním a vnějším kordonu v Praze (pracovní den, 0-24 hodin, oba směry, všechna vozidla)

Pozn.: Kvůli pandemii koronaviru byla v roce 2020 sčítání na centrálním kordonu realizována pouze na jedné třetině obvyklého počtu lokalit a nelze je tak meziročně srovnávat.

Nejzatíženějším úsekem pražské komunikační sítě byl Barrandovský most se 143 tis. vozidly za den.

Pražská komunikační síť měřila v roce 2025 celkem 4 104 km. Nejzatíženějším úsekem na pražské komunikační síti se stal opětovně Barrandovský most, přes který přejelo 143 tis. vozidel za den. Následovaly dva úseky na Jižní spojce: úsek 5. května – Vídeňská (129 tis. vozidel za den) a úsek Chodovská – V Korytech (128 tis. vozidel). Barrandovský most obhájil i titul nejzatíženějšího mostu přes Vltavu. Hlávkův most (65 tis. vozidel za den) a Radotínský most (62 tis. vozidel) na dalších pozicích jsou již zatíženy podstatně méně. Z tunelů byl nejzatíženější Dejvický tunel (99 tis. vozidel za den), podobně intenzivní byla doprava i v Brusnickém (96 tis. vozidel) nebo Zlíchovském tunelu (93 tis. vozidel).

V rámci PID byly na území Prahy provozovány 3 linky metra, 36 linek tramvají, 139 autobusových a 2 trolejbusové linky.

Pro velkoměsto je pochopitelně zcela klíčová městská hromadná doprava, která je v Praze velmi kvalitní. V roce 2025 oslavila pražská MHD dvě mimořádná výročí – 150 let MHD v Praze a 100 let trvalého provozu autobusů. Dopravní systém tzv. Pražské integrované dopravy (PID) v sobě zahrnuje celou škálu dopravních možností – od metra, tramvají, městských autobusů a trolejbusů až po železnici, příměstské autobusy, lanovou dráhu a 6 přívozů.

Páteřní síť MHD v Praze tvoří tři linky metra, čtvrtá je ve výstavbě.

Páteřní síť městské hromadné dopravy v Praze tvoří 3 linky metra (A, B, C). Čtvrtá linka D je ve výstavbě, s jejím zprovozněním se počítá v roce 2032. Na přibližně deseti kilometrech trasy, která propojí jižní část města s centrem, vznikne 10 stanic s cílem zlepšit dopravní obslužnost v této oblasti. Vlaky budou jezdit mezi stanicemi Náměstí Míru a Depo Písnice, napojení na metro se dočká Fakultní Thomayerova nemocnice nebo vlaková stanice Praha-Krč. Souhrnná délka současných tří linek

pražského metra je 65,1 km. Metro zastavuje v 61 stanicích, tři z nich umožňují přestup mezi trasami. Postupně jsou rozšiřována bezbariérová opatření. V roce 1990 byla bezbariérově přístupná jediná stanice pražského metra (Vyšehrad), do roku 2000 stoupnul jejich počet na 22 a v roce 2025 bylo 48 stanic (79 %) bezbariérových. Brzy k nim přibude 49. stanice (Flora). Postupně probíhá kompletní rekonstrukce vybraných stanic metra – v posledních letech byly dokočeny generální opravy stanic Jiřího z Poděbrad, Pankrác a Českomoravská, v současné době se modernizuje stanice Flora.

Jednou z priorit pražské MHD je další rozvoj tramvajových tratí.

Dále bylo v roce 2025 v Praze provozováno 36 tramvajových linek (z toho 27 denních a 9 nočních), 155 autobusových linek (z toho 139 na území Prahy) a 2 linky trolejbusové. Jednou z priorit pražské MHD je další rozvoj tramvajových tratí. Síť tramvajových tratí v Praze měla v roce 2025 délku téměř 149 km, souhrnná délka tramvajových linek dosáhla na 575,2 km. V nedávné době – v roce 2023 – byly dokončeny tramvajové tratě Divoká Šárka – Dědina, Sídliště Modřany – Libuš a Barrandov – Holyně – Slivenec. V současné době se budují tramvajové trati Václavské náměstí – Muzeum, zcela nová trať Počernická nebo trať Olšanská – Habrová v oblasti bývalého Nákladového nádraží Žižkov a připravují se další projekty. Postavena byla nová vozovna Hloubětín, Vltavu překlenul nový Dvorecký most určený především pro provoz MHD.

Zhruba po 50 letech se do Prahy vrátily trolejbusy, jejichž provoz je výhodný zejména v kopcovitých čtvrtích.

Délka sítě městských a příměstských autobusů činila v roce 2025 celkem 886,5 km (z toho 721 km na území Prahy). Celková délka všech 155 autobusových linek činila 1 896,8 km. V posledních letech dochází k obnovení pražské trolejbusové dopravy, která byla původně zrušena v roce 1972. V souvislosti s cílem snižování emisí již byly v minulých letech zprovozněny trolejbusové linky do Miškovic a na Letiště Václava Havla, aktuálně se realizují projekty v oblasti Strahova, Košíř a Dejvic. V roce 2025 dosáhla délka sítě pro první dvě trolejbusové linky na území hlavního města na 21,5 km. Kompletní rekonstrukcí prošla i lanová dráha na Petřín, která měla v roce 2025 celoroční výluku. Dopravní podnik hl. m. Prahy měl k dispozici na konci roku 2025 celkem 730 vozidel metra, 794 tramvajových vozů, 1 192 autobusů a 38 trolejbusů.

V roce 2025 bylo v PID přepraveno celkem 1 125,3 mil. cestujících, meziročně o 2,8 % více.

Podle přepravních průzkumů bylo v PID v roce 2025 přepraveno celkem 1 125,3 mil. cestujících. Z toho připadlo 998,1 mil. cestujících na dopravní prostředky Dopravního podniku hl. m. Prahy, což představuje meziroční nárůst 2,19 %. Největší množství cestujících přepravil Dopravní podnik pomocí metra – 369,7mil., následovaly tramvaje s 368,2 mil. cestujícími. Městské autobusové linky přepravily 244,9 mil. cestujících, trolejbusy 10,4 mil. cestujících a příměstské autobusové linky včetně vnějších pásem 5 mil. cestujících.

Praha měla v roce 2025 celkem 46 vlakových stanic, další se budují.

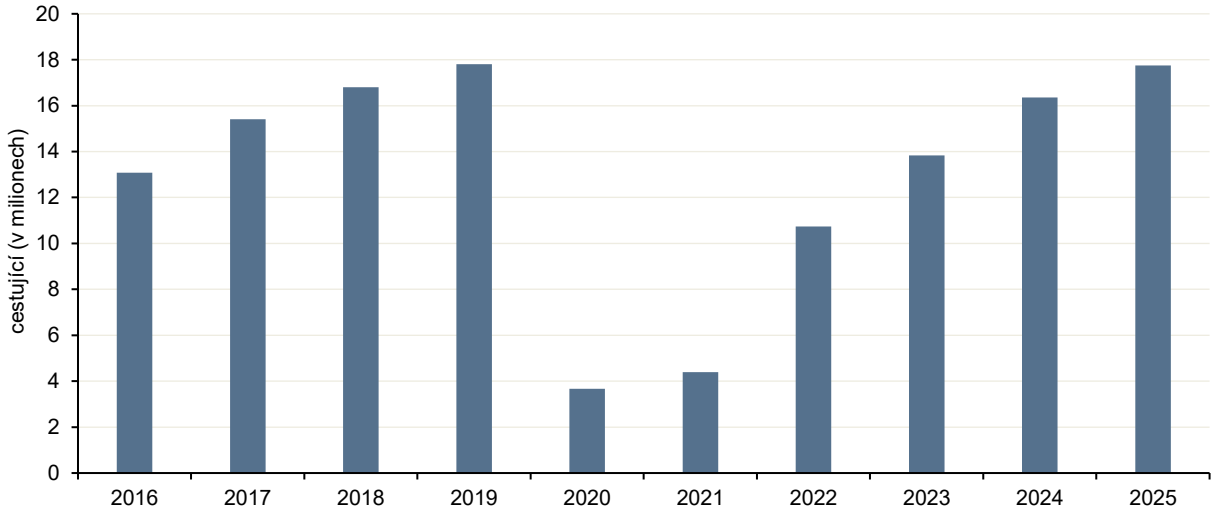
Významné místo v Praze zaujímá vlaková doprava, která zahrnuje kromě dálkových spojů řadu příměstských a městských osobních vlaků a v rámci Prahy představuje mezi některými místy nejrychlejší spojení vůbec. V posledních letech na území města opět přibývá vlakových stanic, v roce 2025 jich v metropoli bylo v provozu 46. V roce 2025 byly dobudovány dvě nové vlakové stanice – Praha-Bubny a Praha-Výstaviště, probíhaly intenzivní stavební práce na nádraží Praha-Smíchov, které se postupně přeměňuje v moderní dopravní terminál, rozsáhlou rekonstrukcí prochází i pražské Masarykovo nádraží. V přípravě je vybudování nebo obnova dalších šesti stanic ve směru na letiště. Počet osob přepravených vlaky PID na území Prahy každoročně narůstá (s výjimkou roku 2020, kdy došlo vlivem pandemie covid-19

k výraznému poklesu). V roce 2025 přepravily vlaky PID v rámci hlavního města dle údajů TSK celkem 57,1 mil. osob, meziročně o 2,2 % více.

Letiště Václava Havla odbavilo v roce 2025 téměř 17,8 mil. pasažérů, mezi nimiž převládali zahraniční cestující (58,5 %).

V Praze-Ruzyni se nachází největší letiště Česka. Za posledních 25 let prošlo ruzyňské letiště bouřlivým vývojem. V roce 2001 překročil počet odbavených cestujících 6 milionů. Až do roku 2019 letecká doprava na Letišti Václava Havla Praha trvale rostla. V roce 2019 zde bylo odbaveno rekordních 17,8 mil. cestujících. Situaci zcela zvrátila pandemie covid-19, která s sebou přinesla mimo jiné celosvětový výpadek leteckého provozu a mohutnou krizi v letecké dopravě. Pražské letiště odbavilo v roce 2020 pouze 3,6 mil. cestujících. Pandemií byl poznamenán i rok následující, který byl ale už ve znamení částečného oživení letecké dopravy. V dalších letech došlo k postupné obnově leteckého provozu – oproti původním očekáváním podstatně rychleji. V roce 2025 bylo na mezinárodním civilním Letišti Václava Havla Praha odbaveno takřka 17,8 mil. pasažérů, meziročně o 8,5 % více. Letiště se tak dostalo prakticky na úroveň rekordního roku 2019. Mezi cestujícími převládali v roce 2025 zahraniční cestující, kterých bylo 58,5 %. Cestující směřovali z Prahy nejčastěji do Londýna, Paříže, Amsterdamu, Istanbulu a Frankfurtu nad Mohanem.

Graf 3.20 Počet odbavených cestujících na Letišti Václava Havla v Praze

Zdroj: Letiště Václava Havla Praha

Cestovní ruch

Cestovní ruch v Praze vytvořil v roce 2024 hrubou přidanou hodnotu ve výši 62,8 mld. Kč.

Cestovní ruch v Praze vytvořil v roce 2024 hrubou přidanou hodnotu ve výši 62,8 mld. Kč. Hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu od roku 2011 až do roku 2019 každým rokem narůstala. V roce 2019 dosáhla na hodnotu 53,2 mld. Kč, aby v roce 2020 v důsledku pandemické krize klesla na pouhých 20,9 mld. Kč. Od roku 2021 začala opět narůstat a v roce 2023 již překonala předcovidovou rekordní hodnotu z roku 2019 o 8,4 % (4,5 mld. Kč). Na celkové hrubé přidané hodnotě Prahy se cestovní ruch v roce 2024 podílel 3,2 %, v období 2010-2019 vždy mezi 3,1 až 3,9 %, v covidovém roce 2020 pouze 1,5 %. Hlavní město se podílem cestovního ruchu na celkové hrubé přidané hodnotě vždy pohybovalo nad celostátním průměrem. Výjimkou byl právě rok 2020, kdy měla Praha podíl cestovního ruchu na

celkové HPH Prahy na úrovni republikového průměru. V porovnání krajů měl nejvyšší podíl hrubé přidané hodnoty cestovního ruchu na celkové hrubé přidané hodnotě regionu v roce 2024 tradičně Karlovarský kraj (5,1 %). Na celkové hrubé přidané hodnotě cestovního ruchu Česka se Praha v roce 2024 podílela 34,9 %, nejvíce ze všech krajů. Druhý Jihomoravský kraj měl v porovnání s Prahou přibližně třetinový podíl (10,9 %). V letech 2010-2019 se pohyboval podíl Prahy na HPH cestovního ruchu Česka mezi 34,5 a 37,4 %, pouze v letech 2020 a 2021 klesl v souvislosti s pandemií pod 30 %.

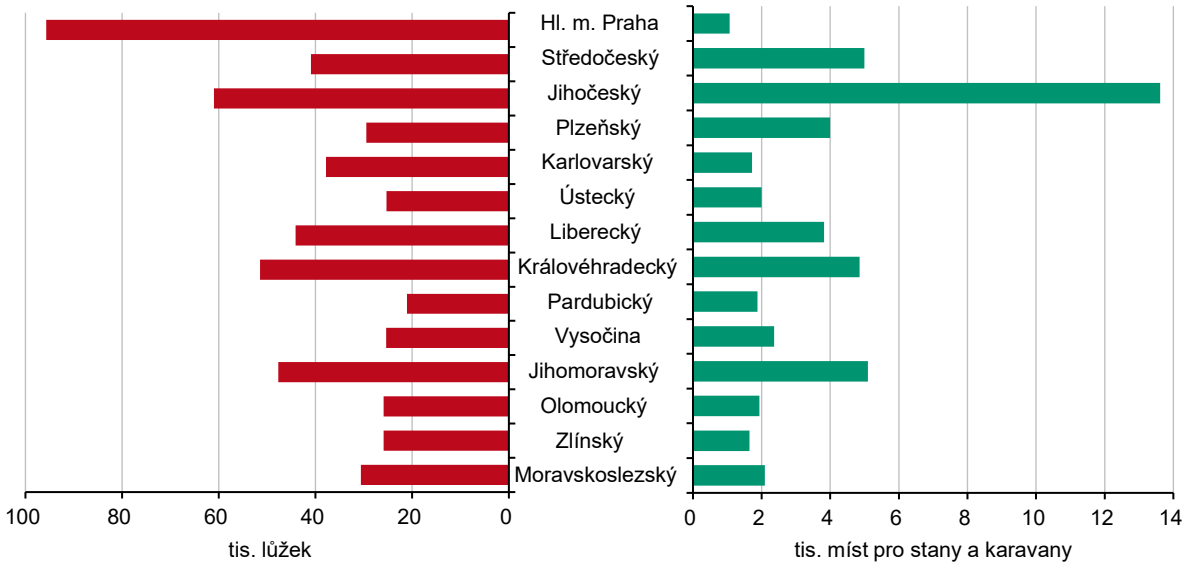
Každý sedmnáctý pracující v Praze působil v oboru cestovního ruchu.

V cestovním ruchu pracovalo v roce 2024 v Praze 60,6 tis. osob, přibližně každý sedmnáctý pracující v Praze tedy našel uplatnění právě v tomto oboru. Podíl cestovního ruchu na celkové zaměstnanosti v Česku činil 4,3 %, v Praze 5,8 %. Nejvíce pracujících zaměstnával cestovní ruch v metropoli v roce 2019 – 66 tis. osob, nejméně v roce 2021 – 52,6 tis. osob. Podíl Prahy na celkové zaměstnanosti v cestovním ruchu v Česku v roce 2024 činil 26 %, s velkým odstupem následoval Jihomoravský kraj (11,1 %), na téměř 10 % dosáhl kraj Středočeský.

Údaje o návštěvnosti pokrývají tu část turistů, která byla ubytována v hromadných ubytovacích zařízeních.

Údaje příjezdového cestovního ruchu o kapacitách a návštěvnosti v Česku vycházejí ze statistických šetření v hromadných ubytovacích zařízeních. Nepostihují jednodenní návštěvníky ani osoby ubytované přes platformy typu Airbnb či u příbuzných a známých.

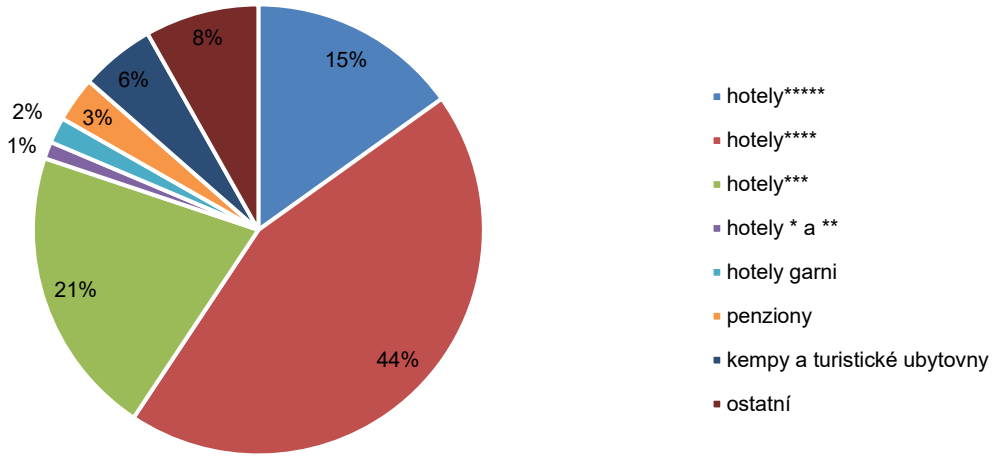
Graf 3.21 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

V Praze bylo v roce 2025 831 hromadných ubytovacích zařízení s 95 700 lůžky.

Praha měla v roce 2025 celkem 831 hromadných ubytovacích zařízení, 43 892 pokojů, 95 700 lůžek a 1 065 míst pro stany a karavany. Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení (HUZ) měl Jihočeský kraj (1 241), ve více než tisícovce HUZ se bylo možné ubytovat i v kraji Královéhradeckém. Praha se podle počtu HUZ umístila mezi kraji na pátém místě. Vzhledem k velkému počtu velkých hromadných ubytovacích zařízení ale Praha obsadila první příčku podle počtu lůžek. Následoval Jihočeský kraj, který měl o 34,7 tis. lůžek méně.

Graf 3.22 Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních v Praze v roce 2025

Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení se nachází v centru města. Převládají 4* a 3* hotely.

Hromadná ubytovací zařízení jsou v rámci Prahy rozmístěna velmi nerovnoměrně v závislosti na turistické oblíbenosti jednotlivých lokalit. Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení lze najít v centru města – v Praze 1 (317 zařízení s 35 015 lůžky, v Praze 2 (101 zařízení s 10 283 lůžky) a v Praze 5 (62 zařízení se 7 125 lůžky). V šestnácti především malých okrajových městských částech nejsou v evidenci žádná hromadná ubytovací zařízení. V celkové struktuře ubytovacích zařízení v Praze v roce 2025 převládaly 4* (281) a 3* hotely (179). Do kategorie pětihvězdičkových hotelů spadalo celkem 52 zařízení, z toho se jich 46 nalézalo v městské části Praha 1.

Rozmach cestovního ruchu z let 2012-19 přerušila pandemická krize. Po jejím odeznění se však turisté vrátili velmi rychle.

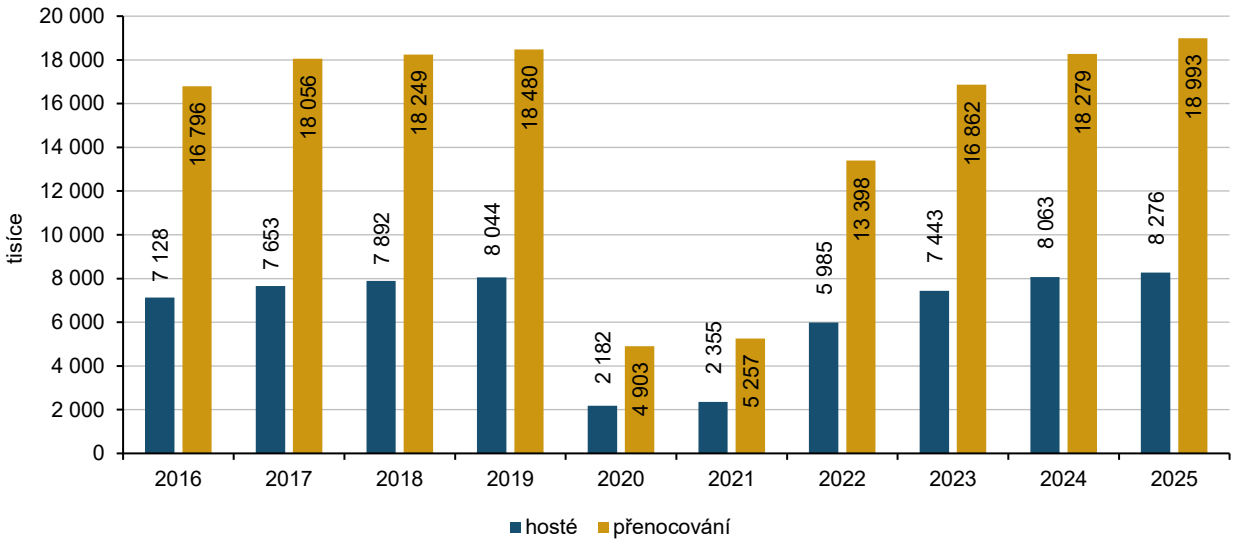
V období let 2012-2019 zažívala Praha nepřetržité období rozmachu cestovního ruchu. V meziročních porovnáních celkový počet návštěvníků Prahy stále narůstal. Roční návštěvnost Prahy (resp. pražských hromadných ubytovacích zařízení) postupně vzrostla z 5,7 mil. turistů a 14,4 mil. přenocování v roce 2012 na 8 mil. hostů a 18,5 mil. přenocování v roce 2019. Zlom nastal v roce 2020 v souvislosti s pandemií nemoci covid-19. Celosvětově se začala uplatňovat celá škála cestovních omezení, která velmi tvrdě postihla výsledky cestovního ruchu i v Praze. Meziroční pokles počtu hostů v hlavním městě v roce 2020 o 72,9 % (5,9 mil. osob) a pokles počtu přenocování o 73,5 % (13,6 mil. přenocování) nemá v dosavadní historii cestovního ruchu obdoby. Naštěstí již rok následující přinesl postupné oživení mezinárodní turistiky. I přes tehdejší meziroční nárůst počtu hostů o 7,9 % a počtu přenocování o 7,2 % zaostával za rekordním rokem 2019 počet hostů o 70,7 % a počet přenocování o 71,6 %. V následujících letech hostů i počtu jejich přenocování přibývalo navzdory původním obavám hotelové branže velmi rychlým tempem. Dosavadní rekord z roku 2019 v celkovém počtu hostů byl překonán již v roce 2024, celkový počet přenocování o rok později.

Rok 2025 překonal dosavadní rekordy v počtu hostů i v počtu jejich přenocování v Praze.

V roce 2025 přijelo do pražských hromadných ubytovacích zařízení celkem 8,3 mil. hostů, z toho 6,7 mil. ze zahraničí (81 %) a 1,6 mil. z ostatních krajů Česka (19 %). Prahu navštívilo o 2,6 % hostů více než v roce 2024. Meziročně přibylo 14 tis. domácích (+0,9 %) a 198,6 tis. zahraničních hostů (+3,1 %). Ve srovnatelné časové řadě od roku 2012 bylo v roce 2025 dosaženo nejvyšší celkové návštěvnosti a počet hostů již potřetí překonal hranici 8 milionů. Počet rezidentů byl druhý nejvyšší za posledních 14 let (jen těsně zvítězil rok 2023). Rovněž množství zahraničních hostů

bylo za toto období druhé nejvyšší (o necelých 103 tisíc hostů více přijelo v roce 2019). V průběhu roku 2025 uskutečnili hosté v pražských hromadných ubytovacích zařízeních takřka 19 mil. přenocování, čímž byl o více než půl milionu noclehů (2,8 %) překonán dosavadní rekord z roku 2019. Meziročně vzrostl počet přenocování v české metropoli o více než 700 tisíc (3,9 %). Většinu (16,4 mil., 86,1 %) z celkového počtu přenocování realizovali hosté ze zahraničí, na rezidenty tak zbylo 2,6 mil. přenocování (13,9 %). Z pohledu nerezidentů se jedná o druhý nejvyšší výsledek od roku 2012. Množství přenocování je v podstatě na úrovni roku 2019, kdy bylo zaevidováno pouze o 11,2 tis. přenocování více. I počet přenocování domácích hostů byl v roce 2025 druhý nejvyšší. Mírně ho předčil výsledek z roku 2023 (o 58,8 tis. přenocování). Počet přenocování u zahraniční klientely vzrostl v roce 2025 meziročně o 696 tis. (4,4 %), u domácí o 18 tis. (0,7 %).

Graf 3.23 Hosté a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních v Praze

Praha je každoročně nejnavštěvovanějším krajem Česka.

Praha má především díky své architektuře a mimořádné koncentraci památek mezi kraji Česka dlouhodobě nejsilnější pozici v cestovním ruchu. Každoročně se stává nejnavštěvovanějším krajem ČR. Podíl Prahy na celkovém počtu hostů v hromadných ubytovacích zařízeních Česka se pohyboval v letech 2012-2019 mezi 36,6 % a 39,1 %. V letech 2020-21, kdy byl cestovní ruch obecně silně ochromen, klesl podíl Prahy na celkové návštěvnosti hromadných ubytovacích zařízení přibližně na 20-21 %. V roce 2022 se podíl Prahy vrátil nad 30 %, v letech 2024-25 činil více než 35 %.

Praha je každoročně destinací číslo jedna pro zahraniční hosty a často i pro domácí klientelu.

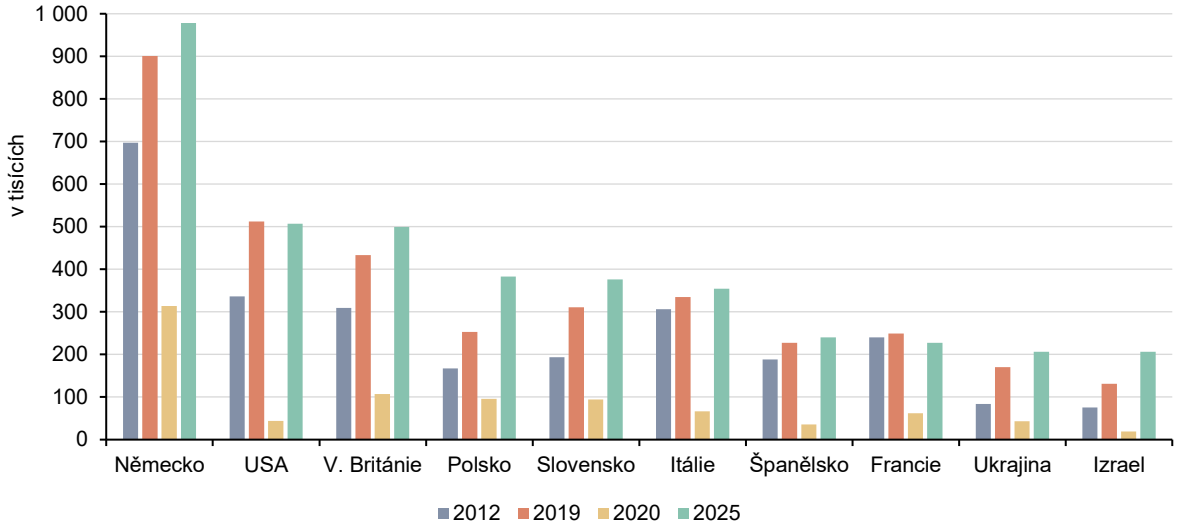
Praha je oblíbená jak u zahraničních, tak i u tuzemských návštěvníků. I v porovnání s většinou srovnatelných evropských destinací je nadprůměrně zaměřena na hosty ze zahraničí, proto byla pandemickou krizí zasažena velice silně. V letech 2012-2019 mířilo do Prahy v průměru více než 64 % zahraničních hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních Česka. V období pandemické krize klesl jejich podíl na 52-55 %. V období 2022-2025 se v Praze ubytovalo opět vždy více než 60 % nerezidentů, kteří navštívili Českou republiku. Podíl tuzemských hostů Prahy na celkovém počtu hostů hromadných ubytovacích zařízení Česka obvykle v jednotlivých letech již od r. 2012 přesahuje 10 %. Nepatrně lepších výsledků

dosahoval pravidelně Jihomoravský kraj a v některých letech kraj Jihočeský. V posledních 4 letech získala Praha prvenství i u rezidentů.

Ve skladbě pražských hostů dlouhodobě výrazně převažují turisté ze zahraničí.

V letech 2012 až 2019 neklesl podíl zahraničních hostů v pražských hromadných ubytovacích zařízeních pod 84,5 %, maxima 87,2 % dosáhnul v roce 2014. V pandemickém období se struktura hostů výrazně proměnila, zřetelně se zvýšil podíl rezidentů. Zahraniční hosté i v tomto období v Praze převládali (rok 2020 – 66,6 %, rok 2021 – 59,9 %), ale podíly domácí a zahraniční klientely byly vyrovnanější. Od roku 2022 opět podíl nerezidentů každým rokem narůstá, v roce 2025 se zatím zastavil na 81 %.

Graf 3.24 Zahraniční hosté v hromadných ubytovacích zařízeních Prahy (TOP 10)

Mezi zahraničními hosty Prahy převažují Evropané.

Většina hostů přijíždí do pražských ubytovacích zařízení dlouhodobě z evropských zemí. V období před pandemií stále přibývalo Evropanů mezi turisty v české metropoli, ale ještě rychlejším tempem narůstal počet hostů z Asie. Následkem toho podíl evropských zemí na celkové návštěvnosti ze zahraničí postupně poklesl ze 76,3 % v roce 2012 na 68,2 % v roce 2019. Podíl hostů z Asie ve stejném období naopak vzrostl z 10,7 % na 18,6 %. Mezi 8 a 9 % kolísal v tomto období podíl Severní Ameriky. Pandemie covidu dosavadní vývojový trend podstatně vychýlila, ale pouze dočasně. V roce 2021 tvořili evropští turisté v Praze 84 %, asijští pouze 8,3 %. V období 2022-2025, především v závislosti na postupném znovuzprovoznění řady leteckých spojení s Asií, došlo k postupnému poklesu podílu evropských hostů ze 79,6 % v roce 2022 na 71,2 % v roce 2025 a nárůstu podílu turistů z asijských zemí z 8,6 % v roce 2022 na 15,3 % v roce 2025. Dalším významným faktorem se stala válka na Ukrajině, která s sebou přinesla naprosto minimální návštěvnost z Ruska.

Nejsilnější zdrojovou zemí je dlouhodobě Německo. Na další pozice mají rozhodující vliv momentální mimořádné události a světové konflikty.

Z jednotlivých zdrojových trhů je pro Prahu dlouhodobě nejvýznamnější Německo, jehož podíl na celkovém počtu zahraničních hostů stabilně dosahuje dvouciferných hodnot. K ostatním stálicím, tvořícím skupinu zemí TOP 5 z hlediska počtu příjezdů, patřily v období 2012-2019 také Rusko, USA, Velká Británie a Itálie. Na dalších místech figurovaly pravidelně Francie, Polsko, Slovensko, Španělsko a Izrael. Postupně nabývala na významu návštěvnost z Číny a Jižní Koreje. V době největšího úpadku cestování v letech 2020-21 narostl význam našich sousedních

zemí – Slovenska a Polska. V období 2022-2025 byla nejvýznamnější návštěvnost z Německa, USA, Velké Británie, Slovenska a Polska. Prakticky zmizeli turisté z Ruska, kterých ještě v roce 2019 přijelo do Prahy skoro 393 tis., v roce 2025 již pouze 21,4 tis. Od počátku války na Ukrajině se zvýšil počet ukrajinských hostů, u kterých ale nebylo možné vždy rozlišit, zda se jedná o turistu či uprchlíka.

Praha je pro turisty přitažlivá v každém ročním období.

Sezonnost se v cestovním ruchu Prahy projevuje jen minimálně. Určité rozdíly v rámci jednotlivých ročních období existují, ale česká metropole turisty přitahuje celoročně. Zahraniční návštěvníci, kterých je většina, ve svém souhrnu preferují letní měsíce – srpen a červenec, proto je pravidelně nejsilnějším čtvrtletím třetí kvartál. Z hodnocení jsou vyloučeny nestandardní roky 2020 a 2021, kdy návštěvnost určovala aktuálně platná protiepidemická opatření spojená s pandemií covid-19. Domácí hosté inklinují k návštěvám svého hlavního města ponejvíce na podzim, nejčastěji v listopadu a říjnu. Kromě ledna a února, které jsou tradičně v návštěvnosti slabší (v roce 2025 oba těsně pod hranicí půl milionu hostů), přijíždí velké množství hostů v průběhu celého roku. Rekordní měsíční návštěvnost zaznamenala Praha v srpnu 2019 kdy byla těsně překonána hranice 800 tis. hostů. Tomuto výsledku se velmi přiblížily i srpen a prosinec 2025. V celkem osmi měsících v roce 2025 přivítalo hlavní město vždy více než 700 tisíc hostů. Přitom ještě v roce 2012 byla absolutním rekordem měsíční návštěvnost 600 tis. hostů.